

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Milli Eğitim Bakanı: «Aşırı cereyanlar
tehlikeli değil» dedi. — Gazetele —

Anlayana sivrisinek saz!

1965 yılı ilk çekilişinde

2

MİLYON

LİRALIK İKRAMİYELER

25 APARTMAN
Dairesi

1 MİLYON liralık
çeşitli para ikramiyeleri

Birikmiş paralarını **6 MART** tarihine kadar bankamıza yatıranlar bu çekilişe katılırlar

YAPI VE KREDİ BANKASI

(Reklâmculuk: 212—34)

AKKABA

Yıl: 43 Cilt: 8 Sayı: 8 • Başyazarı: Yusuf Ziya ORTAÇ • 18 Şubat 1965

ORDU VE POLİTİKA!

O RDU ve politika... Bu iki kelimeyi kâğıt üstünde bile yanyana getirmek istemem. Bizim kuşak, onların yanyana gelişini iki kere görmüştür: Otuz bir martta ve Balkan savaşında...

Hele ikincisinin neye mal olduğunu, haritaya bir bakışta, buğulanan gözlerle görürsünüz: Vatan kadar vatan!

Binbaşı Mustafa Kemal, kolağası İsmet beyle beraber, Meşrutiyetten önce, Selânik'te toplanan İttihat ve Terakki kongresinde bu düşünceyi savunmuşlardı.

Edirne'de ikinci süvari tümeni kurmayı İsmet bey, bu inançla, İttihat ve Terakki cemiyetinden ayrılan ilk asker olmuştur.

Cumhuriyetten sonra, üç ünlü komutan, politikayı, Millî Müdafaanın kapısından içeri sokmadılar: Atatürk, İnönü, Çakmak.

Bu kutsal disiplini, 1960 da, soysuzlaşan demokrasi bozdu: 27 Mayıs'da asker gücünü politikanın içinde gördük!

Beş yıl geçti aradan... Hastalık birkaç kere tepti, ateş birkaç kere yükseldi... O kadar. Vatanın kader bekçi-

si silâhlar, artık öz ödevi içindedir.

Açık, doğru, kaçamaksız konuşalım: Kışlasına çekilen askeri, politikacılar rahat bırakıyorlar mı?

Kulak gazetesinin bitmeyen bir fısıltısı vardır: Ordu, memleketi Adalet Partisine teslim etmez!

Önce, erinden Orgenerale kadar ordu varlığını düşünelim: Bu kutsal güç, sınır dışından devşirilmiş, kiralık bir sömürgeci ordu mudur?.. Yalnız soyca değil, kafaca, gönülce, hiç birini millî varlığımızdan, millî bütünlüğümüzden ayıramayız. Hepsini, hepsini, hepsini, cedlerinin kemikleriyle bu şehit topraklara bağlı yigitlerdir. Bizim kardeşlerimizdir, bizim çocuklarımızdır, bizim soydaşlarımızdır.

Soruyu politikaya çevirelim:

Adalet Partililer kimlerdir?.. Tıpkı C.H.P. liler gibi, tıpkı M.P. liler gibi, tıpkı Y.T.P. liler gibi bu memleketin insanları... Belki bir milyon, belki iki milyon, belki sandık başında daha çok.

Altmış yedi Türk ilinde, seçmen sayısı yarisınca, sandık sandık güvenilmez oy mu var?

Öyleyse demokrasi bizim nemize?.. Öyleyse çok partili seçim bizim nemize?.. Öyleyse tek dereceli seçim bizim nemize?.. Öyleyse ulusal birlik sistemi bizim nemize?..

Hayır! Türk ordusu Türk milletinin öz varlığıdır. Hepimizin kalbinden kopmuş bir yüce toplumdur. Özgürlüğümüzü ona borçluyuz. Bağımsızlığımızı ona borçluyuz. O uyanık olduğu için biz rahat uyuyoruz.

Ordu, politikadan çekilmiştir. Ama politikacı da ordudan çekilmelidir artık!

Geçenlerde İstanbul'a gelen sayın İnönü'nün öğle yemeğini Selimiye kışlasında uyuduğunu gazetelerde okuduk... Neden?.. Oğlunun Maltepe'deki villasına, Maçka'daki köşküne kadar gidemez miydi?

İnönü, yalnız hükümet başkanı değil, C.H.P. başkanıdır da!

Acaba günün birinde, Osman Bölükbaşı, Ekrem Alican, Süleyman Demirel, hattâ İŞİ Partisi başkanı Mehmet Ali Aybar bir kışla kapısından içeri girse, hemen sıcak bir oda açarlar, altına yumuşak bir yatak

sererler, üstüne tüylü bir battaniye çekerler mi?

Sayın İnönü'den çok değil, kolağası İsmet beyin, 1908 de Selânik'teki güzel titizliğini isteriz!

Seçimler olacaktır. Geç de olsa olacaktır, güç de olsa olacaktır. Ulusal artıklarından oy sadakası dağıtılma da olacaktır, dağıtılsa da olacaktır. Bütün aday listeleri tek kâğıtta da toplansa olacaktır, ayrı ayrı kâğıtlarda olsa da olacaktır ve sandıklar açılacak, oylar vatandaş gözö önünde sayılacak, iktidar, kazananın olacaktır!

Ordu, seçim sonu ne olursa olsun, bir şey söyler:

«Ben, yalnız Türk vatanının, Türk milletinin ve Atatürk devrimlerinin bekçisiyim!»

Yusuf Ziya ORTAÇ

Teşekkür:

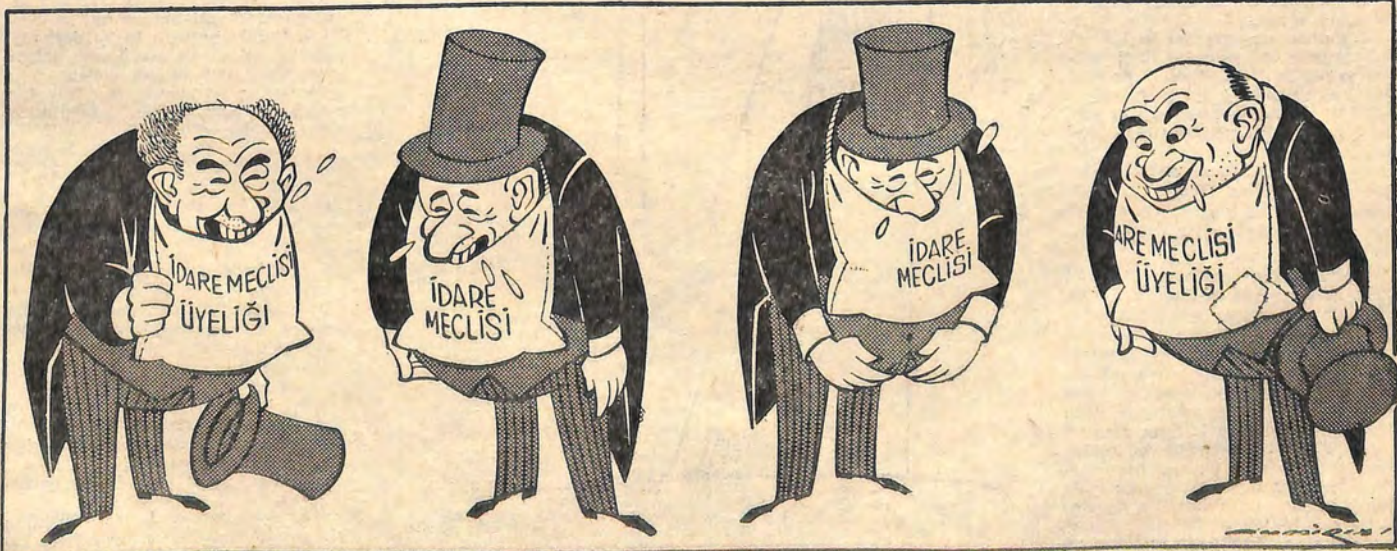
Yurt içinden, yurt dışından aldığım bayram tebrikleri karşısında, en yakın dost olan okurlarıma gönülden minnettarım.

Bu teşekkür satırları, ayrı ayrı cevap vermenin imkânsızlığı içinde yazılmıştır.

Tebriklerimin, saygılarım ve en iyi dileklerimle.

Y. Z. O.

Bölükbaşı: «Bol gelirli mevkiler C.H.P. liler için arpalık halinde...» Dedi. — Gazeteler —

Yiyin efendiler, yiyin!..

Adnan Veli'den bir Hikâye

Aşırı Ceryanlar!

SON yobazlık olaylarının Ahlatlar köyünde yarattığı ürkeliği gidermek düşüncesiyle, akaryakıt bayii Hüseyin Taşbilek, Muhtar Kadir'in evinde bir toplantı tertiplemiş, günün bütün olaylarını incelemek ve partilleri aydınlatmak maksadıyla, İlçe Başkanı Okkeş Cantürk'ü de bu toplantıya çağırmişti.

Okkeş Cantürk sofaya girince yurtseverliği ile, o çevrede Partinin en önemli kişilerinden sayılıyordu. 1965 seçimlerinde Milletvekili adayı olacağı, seçimi de yüzde yüz kazanacağı söylentileri ortalıkta doluyordu.

Muhtar Kadir, Avşargiller'den uy durduğu nikellâhı semâverden aldığı kaynar su ile, çay kadehlerini teker teker duruladı. Kadehlere birer parmak demli çay koyarken, yanındaki Selim'e:

— Şu örtünün altından kesme şeker çıkar, dedi.

Toplantıya katılanlar, sofada, duvar dibine sıralanan yastık minderlerin üstüne çepeçevre bağdaş kurmuşlar, en kabarık yastığı da Okkeş Cantürk'e ayırmışlardı.

Kadir, içinde gül resimleri bulunan dondurmacı tepsisi ile partilere çayları dağıtırken, sokak kapısı yumruklandı. Akaryakıt bayii Hüseyin Taşbilek, kapıya seğırtti. Misafirini büyük bir saygı ile selamladı:

— Sefa gelmişsin sayın büyüğüm, dedi.

— Selâmlüaleyküm Hüseyin.. Ar-gadaşlar geldi miler?..

— Heniş hazır.. Bî zahat önce doplandılar..

— Bu yana mı geçez?..

— Buyur.. O gapıdan geç..

Okkeş Cantürk, aklı, dirayeti ve içerdeki ayağa kalktı. O, elini göğsüne götürüp cümlesini selamladı:

— Esselâmü aleyküm ağalar!..

— Ve aleykümesselâm!.. Buyur Okkeş ağabey.. Sefa geldin..

— Sefa bulduk.. Oturun Allaha-sen..

— Sen şöyle buyur beyim.. Aha, yerin hazır..

— Eyvallah Solucan Yusuf.. Senin sıkkan çıkmış len..

— Bu ısıtma bırakmadı yakamı bî türlü ağbey..

— Sulfata almıyon mu len?..

— Alıyom da, esas bu illeti, Şıh-lar Köyünde Nallı Hoca diyerekten bi hoca varmış, o eyi iderimış..

— Bi yandan sulfatamı al, bi yandan da hocaya get.. Buyurun, oturun ağalar!..

Önce kendisi, sonra ötekiler minderlere çöktüler. Kadir, üstünde yaldızla «Âfiyet olsun» yazılı çay kadehini Okkeş beyin önüne bıraktı.

İlçe Başkanı, cebinden tesbîhini çıkarıp oynamağa başladı. Bir yandan da çevresindekileri teker teker süzdü:

— Ağalar!.. dedi. Bizim Benzinci Hüseyin, beni bugün burya çıkırdı. Garakurt köyündeki arkadaşlarımız için epey effâr itmişiniz. Bu işin, effâr idecek heç bi yanı olamaz.

Garakurt'taki öğretmenlerin, mübarek ramazanı şerifte dop oynaması heç minasip olmayıp, çocukları da dop oyunu oynatarak Anayasayı çiğnemiş bir durumdadırlar. Ekim-de mi olur, haziranda mi olur, seçimlerin sonunda, Garakurt'lu arkadaşlarımızın acılarına melhem sıl-

recek ve milletimizin yükselmesine çalışılacaktır!

Angara'da adamın biri çıkıp Garakurt köyünü hartadan silmeli demiş. Ora senin babanın köyü mü?.. Gosgoca bi köyü sen hartadan nasıl silen?.. Nesi varmış Garakurt'un?.. Sen çakşırını çöz de hâşâ min huzur şeyini sil lan!.. Bizim Garakurt kötü oluyor, gendilerinininki iyi oluyor..

Dinleyicilerden Mübarek Ali onun lâfını kesti:

— Okkeş Ağbey, dedi. Onlarda da Garakurt var mı ki?..

— Olmaz mı oğlum?.. Esas en birinci Garakurt onlarda.. Esat Mahmut Garakurt'u bilmiyon mu?.. Biraz gocaldı emme o ne kurttur hâlâ!.. Daha ne olsun?.. Ondan kelli Garakurt'lu yurttaşlarımıza yüreğimize yanık olup, biz iktidara geçince, edalet de tecelli olacaktı.

Mübarek Ali bir daha sordu:

— Ağabey, duyduğumuza nazaran, Garakurt köyüne giden Bakanlar, Öğretmenlere diyesiylermiş ki, «Size el galdıran olursa, biz her daim sizin yanındayız» demişler.

— Öğretmenler sopayı yirken Hökümat yanlarında yoktur. Sopayı

yıdıkten sonra yanlarına gelir..

Mübarek Ali ekledi:

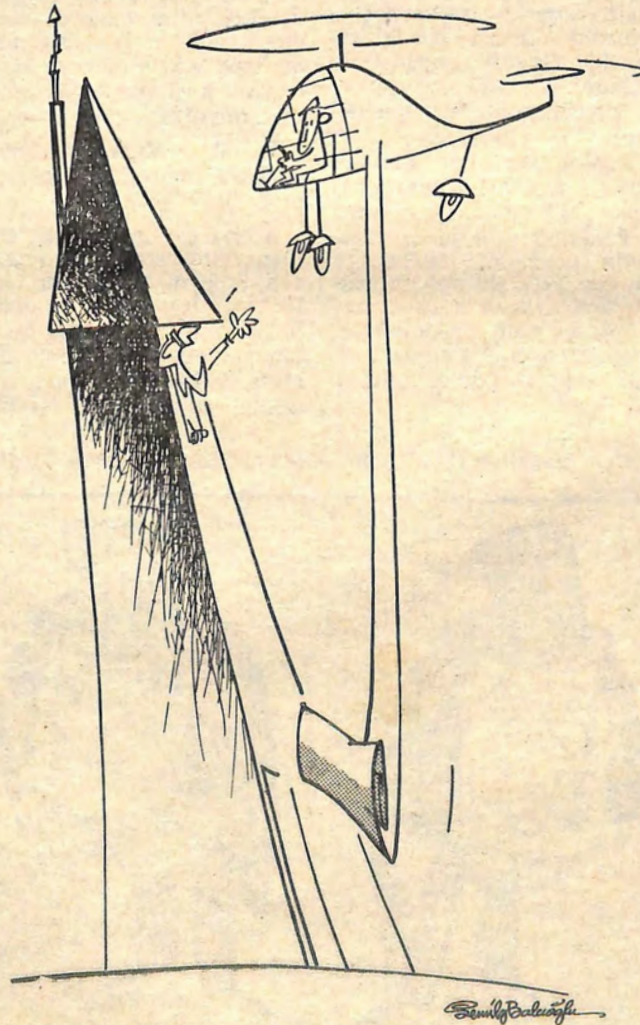
— Bak sen bize, nasıl da güzel ağnattın olup biteni.. Bizim Genel Başkanımız böyle dimemişti. «Atli-yeye düşen bi işin üzerine gonaşmam» demişidi..

— Ne disin oğlum?.. «Garakurt'lu gardaşlarımız minasip bi iş yaptılar» dise, Hökümat gızar.. «Kötü yaptılar» dise, ona da bizimkiler gücenir. Onun için politika adamları hep lâfın orta yerinden giderler.

— Ağam, müade olursa sana bi şey sorcem. Bizim Genel Başkanımıza ne deyi «Morison Sülûman» deyolar?.. Ne dimiye geliyor bu lâf?..

— Haaa, bak onu ağnatayım. Morison diyerekten çok eyi galpli bi Amarikan adamı var.. Bizim melmeketimizi, bizim ehlimizi pek ziyadesiyinen seviyor. Sevdiği için de para yardımı yapıyor. Temsil, burda millet sıkıntı çekince, bu Morison denen adamın uykusu bilem geçiyorumuş. Bizim Sülûman beyle tanış olmuşlar. Sülûman beye demiş ki «Amman Sülûman, demiş, senin milletin heç bi şeye üzülmeye-

Millî Bakiye kanununa göre bütün partilerin adayları bir oy pusulasına yazılacak. — Gazeteler —

— Buraya kadar okudum, biraz yüksel!..

sin. Sıkıntı çekmesin. Ben onlara bol bol para viririm. Dolar yollarım. Dara düşüncek, sen bana telefon çek» demiş.. Eh, bizim Sülûman bey de bakmış ki, herif sırf vıçtan üzerine gonaşıyor, sevaptan hoşlaşıyor. Teklifini gabul itmiş, onun burdaki temsilcisi olmuş. Şincik bu Morison hem sevabı çok sevdiği için, hem de bizi sevdiği için milyon doları Sülûman beye yolladı mıydı, Sülûman bey de hepimize taksim geçecek.. Yaniya Morison Sülûman demek, milletini son derece seven adam dimektir.

— Allah razı olsun o Morison'dan.. Allah din gismet etsin kefereye.. Cenâbı Allah onun her tuttuğunu altın itsin.. Dünya ne gader bozulsa, vıçtanlı adamlar, her daim vıçtanlı halıyor..

Bu sefer, meraklılardan Çipil İbrâram sordu:

— Okkeş dayı, müade olursa, benim de sana bi sorcem var.

— Buyur..

— Şincik Doprak Reforu dinen bi lâf icat oldu. Halk Partisinin dimesine göre bu Doprak Reforu, köylünün eyiliği içinmiş. Tüm Ümmeti Muhammed'in istifadasınaymış. Sen ne diyon bu işe?..

— Yalan oğlum, inanmayın.. Bunlar kezip lâflar.. Bana inanmazsanız Zekeriya beye sorun..

— Hangi Zekeriya bey bu?..

— Sultanlı Çiftliğinin sâbisi.. Bak bu herif, melmeketini, doprağını seven adamdır, eyle değel mi?

— Yooo, eyi adamdır Allah için..

— Hah, o bilem bu Doprak Reforu lâfı oluncek höngür höngür ağlayor. «Melmekete çok yazık» deyor. Herifin gosgoca çiftliğini arsa arsa bölekler. Ne gendine yarıyacak, ne millete yarıyacak.. Ordan ekmek yiyen 150 nüfus var, bunlara yazık günah değel mi?.. Bu melmeket Zekeriya bey gibi adamların sayesinde yükselir. Ortada ne gader vatanperver adam varısa, hepisini ezeyorlar..

— Yaniya bu Doprak Reforu eyle değel diyorsun, eyle mi?..

— Eyle ya.. Şinciyedek Doprak Reforu var mıydı?.. Hamdolsun heç kimsenin bereketi eksik olmadı. Doprak Reforu oluncek, rahmet bile yağmıyacak. Cenâbı Allah, aşırı ceryana da rahmet yollıyacak değil ya.. Bu melmekette kaç dene çiftlik sâbisi varısa, hepisi gan ağlayor. Ehalinin eyiliği için olsa, ne deyi ağlasınlar?.. Bunların hepisi melmeket sevgisiyinen yaşıyan insanlar. Melmeketin bu acıklı halini görüncek ağlamazlar mı?..

— Cenâbı Rappım başka dert virmesin onlara.. Bak benim bilem yüreğimin ucu cızladı vallaha..

Köylüler. Okkeş beyi büyük bir dikkatle dinliyorlardı. İçlerinden biri, Ali Mercan:

— Bey ağbey, dedi. Sen heptimizin büyüğüstün. Bu işleri de eyi biliyorsun. Şincik gazatada yenil bi lâf daha icat oldu. Aşırı ceryan deyolar. Bu aşırı ceryan ne demiye geliyor?..

— Bak oğlum, bu aşırı ceryan demek, çok ince bi lâftır. Temsil aletirik ceryanı, fabrikadan çıktuktan sonra, telinen, evine gader gelmeyor mu senin?..

— Gelyor..

— Hah işte, ceryan telden geçerek, bu herifler başka bir telinen ceryanı aşırıyorlar. Bedava aletirik yakmak için.. İşte böylelerine aşırı ceryan deyolar..

— Vay canına be.. Hırsız disene şuna!

— Hırsızdan da fazla.. Çünküm, ceryan devletın ceryanıdır. Onu aşırıdın mı, soluğu Salim Başol'un garşısında alırsın hafazanallah!..

Bir Kumarhane!

J STANBUL'da bir kumarhane var. Eh, iki milyonu aşan insanı ile koskoca bir şehir. Meyhanesi olsun, fındıkhane olsun, esrarhanesi olsun da neye kumarhanesi olmasın?.. İstanbul'da ne yok ki... «Dişi kedi» çetesi bile var: Hem de çete başkanı onyediyasında, henüz rüştünü ispat etmemiş, ana baba kuzusu bir kız!

Bilirsiniz, Türkiye'de kumar yasaktır. E, Türkiye'de eski hariflerle okuma yazma öğreten mektep de yasaktır ama, var! Türkiye'de tarikatçılık, şeyhlik, derebeylik de yasaktır ama, o da var... Bütün bu yasaklar var olunca, kumar da, kumarhane de, kumarbaz da var!

Koskoca İstanbul'da, polis her köşesini, her bucağını nasıl arasın, nasıl tarasın demeyiniz... Bu kumarhane Kazlıçeşme'de bir apartmanın çekme katı değil. Samatya'da bir mahalle kahvesi değil. Galata'da bir bekâr odası da değil. Beyoğlu'nda bir kumarhane bu!

Beyoğlu'nda gün görmez, kuş uçamaz, çöpçü geçmez sokaklar yok mudur demeyiniz. Öyle bir çıkmazda, izbe bir yapının içine sığınmış olabilir bu kumarhane!

Değil... Bu kumarhane, istiklâl caddesinin göbeğindedir. Bu kumarhane nice sosyete şöiretlerinin buluştuğu ışı ışı, ben varım, ben buradayım diyen bir kumarhanedir! Her gece poker, her hafta bakara, değişmez programdır bu kumarhanenin...

Allah kabul etsin, sahibi, geçen yıl tam sekizyüz bin lira sağlam kâr indirmiş cebine!

Sahibi mi kim dediniz?.. Hani eskiden tatlı su frengi vardı ya, bu da bir tatlı su vatandaşı: Daha nüfus cüzdanının mürekkebi kurumadı, damgası kurumadı!.. Düşük iktidarın memleketi kazandırdığı son vatandaş!

Sağlam kâr, sekizyüz bin lira dedin... Sağlam kâr!

Eğer kumar oynamak, kumarhane işletmek yasak olmasa, bu kârı devlet baba ile en azından yarı yarıya bölüşecekti!

Ama titiz, ağır başlı, som ahlâk bir baba olan Devlet babamız kumara izin vermez, kumarhaneye göz yummaz... Onun için ne hesan defteri vardır, ne gelir vergisi! Onun için Türkiye'de en sağlam, en kıymıksız para, kumardan kazanılan paradır!

Polis bunu görmüyor mu?.. Dymuyor mu?

Görmüyorsa, tavsiye ederim, sayın Haydar Kın bütün ekibini toplayıp bir göz doktoruna, bir kulak doktoruna götürsün!

Yoksa, benim gördüğümü polis görmüyor olmaz...

Ama, ilgililer bana meşhur fıkrayı hatırlatırlarsa, sayım suyum yok: Hani yeniçeri palayı çekip sarraf Mişonacının yolunu kesince, bir yandan can, bir yandan mal korkusu ile bağırnyaya başlamış yahudi:

— Müslüman yok muu?..

Pencerenin önünde olayı seyreden ihtiyar müslüman, kafesi kaldırıp cevap vermiş:

— Var ama gelemiz!

Efendim, ünlü kumarhanemizin şeref üyeleri arasında öyle isimler, öyle isimler, öyle isimler kulağıma çalıyor ki, hani bizim bile elimizdeki kalemi: «Sus bakayım!» diye kılıfına sokacağımız geliyor...

Nesine lazım polisin böyle özel asansörlü sosyete kumarhaneleri... Kahvede barbut atan külhanbeyleri ensemek dururken!

AKBABA

— Kaç abla, kaç... Zabıta geliyor!

YERİNİ TUTAR

Kişiyi değer vermez yarım, yamalak tahsil,
İstemiyor bu türlü aydınları bu nesil!

«Bütün yollar Romaya çıkar» diye bir söz var,
Ne çok sert bir çıkış yap, ne birdenbire kesil!

«Vatan, Millet, İstiklâl!» nârası samimi mi?
Samimi olmayanın meskeni olur Bastı!

Kılıfına aksetmiş ayrı kalmak toplumdandır,
Beynîne, vicdanına nereden girmiş bu basıl!

Herkes «Nurcu» olursa cemiyet düzelirmiş,
Bu meşum inancı önce yüreğinden sil!

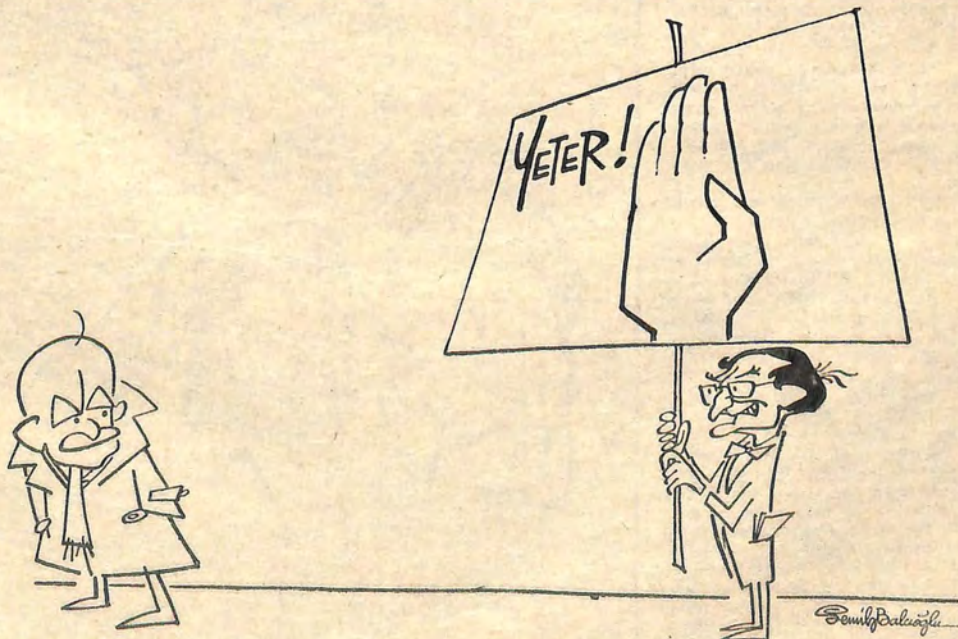
Devrime çelme atan kahraman sayılıyor,
Hiçbir zaman etmezler bunlar milleti temsil!

Ne görüşleri görüş, ne görgüleri görgü,
Çingene Paşa olsa yine sayılmaz asil!

Hangi birini tashih etmeli belli değil:
Ekonomi, Eğitim hep bunlara mümasil!

İş başına getirip yetersizi diyorlar:
«El vekili kel asil, vелеv kâne kör Vasil!»

Salâhattin KUTLU

Yazısız

2 ÖLÜ 3 YARALI VAR!

— Hayır, dedi, bendenizin yerim şurasıdır efendim, şoför mahallisi. (Sarı sarı sırttı) Malûm a, ekâbir önde gider. (Sonra yanındakilere döndü) Esasen arkalar daha rahatır ama, alışkanlık işte... Önde gitmeğe alışmışız bikere... (Karşı-sındaki delikanlının gıcısına dokundu) Ne dersin, ha?

Ufacık kafalıydı. Tepesi dökülmüş saçları briyantinden pırıl pırıldı. Douglas bıyığı, lâhana kemiren tavşanmı gibi oynuyordu konuşurken. Hani, her şeyi bilir görünen, herhangi bir konuda en az beş diplomalı gibi konuşan, oysa elinden hiçbir iş gelmeyen, baba mahıyla caka satan tipler vardır ya, işte onlardandı. Tepeden tırnağa gıcır gıcır, tiril tirildi.

Şoför korna çalınca, bir tilki çevikliğiyle geçip oturdu yerine; sağına soluna askerce baktı, sonra, çevresine önem vermeyen bir el hareketiyle arka cebinden çıkardığı Yeniharman paketinden bir sigara çekti, kadınsı bir yumuşaklıkla yaktı. Yolcular tamamdı, otobüs kalktı.

İki dakika sonra kentin varoşlarına varılmıştı; otobüs sola söndü ve asfalta girdi. Kar yağdı yağacaktı. Yolculardan biri, yüksek sesle:

— Uğurlar olsun arkadaşlar! dedi.

— Uğrumuz hayır olsun, diye mırıldandı birkaçı.

Ben şoförün arkasındaki koltukta, dikiz aynasından yolculara bakıyorum. Hemen hepsinin yüzünde aynı ifade. Herkes yanındaki bir şeyler anlatma çabası içinde. Otobüs, yolcular için yepyeni, bambaşka bir ortamdır. İlk kilometrelerde hemen herkes değişmiş bulur kendini.

Otobüsün gerilerinden bir ses: — Nasılsınız Lütfullah Bey, keyfiniz verinde mi? diye ünledi.

Şoförün sağında oturan saçları briyantinli vatandaş firt diye çevirdi başını geriye, makina gibi sıraladı:

— Teşekkür ederim efendim, teşekkür ederim... çok iyiyim. İnşallah siz de âfiyettesiniz. Nereye böyle?

Başların üzerinden hal hatır sorma bir süre sürdü, sonra bir sessizlik oldu. İlerde bir çoban, otuz kırk kadar koyunu bu şosenin bu başından öbür başına geçirirge çalışıyordu. Otobüsün yaklaşmakta olduğunu görünce iyice şaşırıp çoban, şosenin ortasında komik el-kol hareketleri yapmağa başladı. Bu, yolcuları güldürdü. Otobüs yavaşladı, koyunlar geçti.

Lütfullah Bey, Yeniharman paketini şoföre uzattı:

— Hele yak bakalım..

Şoför oralı olmadı. Lütfullah Bey, dirseğiyle dürttü şoförü:

— Yak bakalım, yak!.. Bu halk hep böyledir işte... Sürüyü getirir, şosenin ortasına sürer. Hem de en tehlikeli yerine... Be adam, şuradan geçersen ya! Hayır, ille de buradan geçirecek... Çoban akli işte... Şimdi şoförün kabahati var mı? Sürüyü tepeleyip geçse, ne suç var şoförün? Ah bu bizim halkımız... (Duygulanmıştı. Bir süre mırıldandı kendi kendine, sonra birden coştı) Belki dünyada en çok trafik kazası olan memleket bizim memlekettir. Niçin? Çünkü halk cahil ve görgüsüz. Medenî vasıtalarda nasıl hareket edileceğini, büyük şehirlerde nasıl yürüneceğini bilmiyor. Adam paltosunu omuzuna alıyor, köyün çayırlığında yürür gibi yürüyor caddede. Yahut da kaldırımı bırakıyor, caddeden gidiyor. Trafik işaretlemiş, trafik poli-

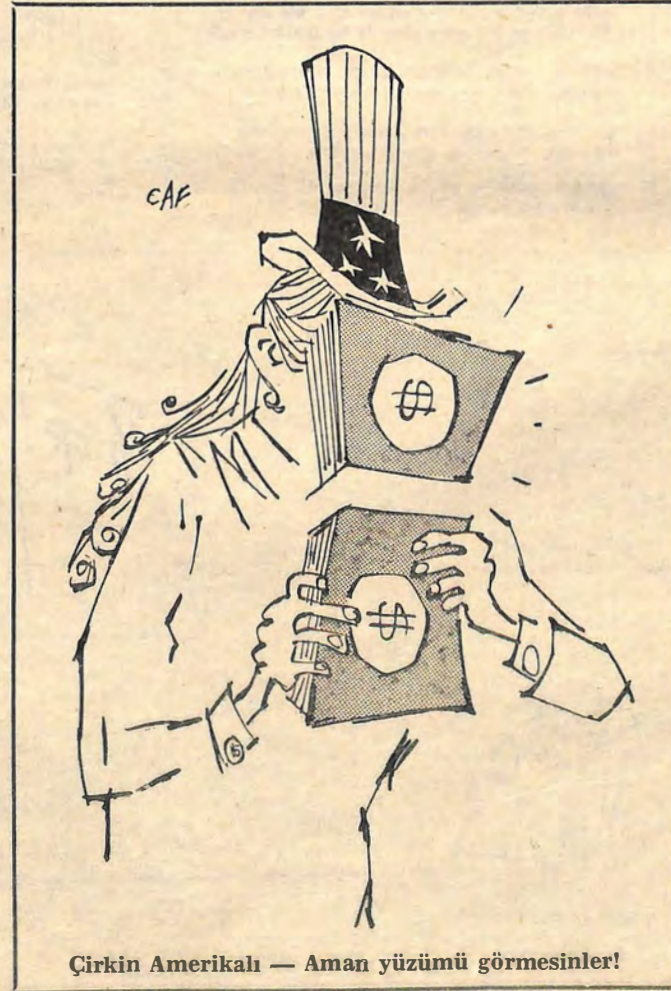
siymiş, umurunda değil adamın! (Şoförü dirseğiyle dürttü) Dinle! Geçen gün feci bir trafik kazası oldu şeyde... Köprübaşı'nda... Ama inan ki, şu kadarlık bir kusuru yoktu şoförün. Bütün suç, şoförün yanında oturan hayvanın birindeydi. (Şoförü dirseğiyle dürttü) Birader, hayvan herif oturmuş şoförün koltuğuna, durmadan konuşur adamı, durmadan meşgul eder. Şoförün bir gözü adamda, bir gözü karşıda; bir kulağı adamda, bir kulağı etrafta... Haa, evet, hu, hayır, olabilir, tabii, yaa, vah vah diyor şoför, bir yandan da kaza yapmamağa çalışıyor. Kolay mı, o kalabalıkta araba kullanmak! Vallahi aşkolsun birader, bu şoförler çok dik-

katli insanlar yine de... Ben olsam... (Dirseğiyle dürttü şoförü) Sola kır, araba geliyor karşıdan. Dünyada şoförler kadar dikkatli insan az bulunur. Öyle şoförler bilirim ki hem konuşur, hem sigara içer, hem şarkı söyler, hem yanındakilerle el şakası yapar, hem de holivut mecmualarına bakar. (Dirseğiyle dürttü şoförü) Dikkat et, sağdan gelen var.

Hay Allah, soldakini hiç görmedim... Tabii ya, bu kadar zordur işte şoförlük. Aşkolsun, iyi atlattın. Ben olsam... (Sigara paketini çıkardı, bir sigara çekti ve paketi şoförün koluna dokundurdu) Yak usta, yak! Böyle gelmiş, böyle gider bu dünya. Hadi, yak canım! Yeni-

harman içmiyor musun sen? Niye? En iyi sigara budur beyim, tavsiye ederim. Bikere, sigaraların en doyurucusu, en kaliteli ve tabii, en gösterişlisi. Sonra... Valla bilmem ben, öteki sigalar bana ot gibi geliyor. Hele Yenice'den aşağısı tamamen ot. Bir memleketin iktisadî refahının ölçüsüdür sigara. Düşük kaliteli sigaraların çok içildiği bir memlekette iktisadî refah yoktur. (Dürttü şoförü) Hay Allah! Dikkat etsene yahu, araba geliyor soldan! Burada en fazla sürat otuz olmalı. Ben olsam... (Yine dürttü şoförü) İçkiyle aran nasıl usta? İçmez misin? Hadi canım sen de, kime yutturuyorsun? Birinci sınıf alkoliksin sen. Bikere, içkici adamın burnu kırmızı olur, gözkapakları şiş şişir, elleri de durmadan titrer. Dur bakayım (sağ eline dokundu şoförün); evet, pek titremiyor seninkiler, fakat belli olmaz. Bikere, burun esası kırmızı, arkadaş! Sonra, gözkapakların da maşallah yanı... Rakı mı içersin? Eee, iyi içkidir rakı. Fakat ben içmiyorum son zamanlarda. Birader, bizi viskiye alıştırdılar. Öyle bir namussuz içki ki, bir ton içsen, ne baş ağrısı, ne mahmurluk... Sabahleyin yine çivi gibi kalkıyorsun. (Dirsekledi yine şoförü) Çek ayağını gazdan, çek! Maazallah, kaza yapmak mümkün burada. Virajlardan hep korkarım ben. Sonra, Allah göstermesin, çocuğu çocuğu ortada korsun. Hele yengeyi de seviyorsan... Ha? Evli misin? Nereli olur yengemiz? Ooo, Allah başışlasın... Desene, hemşeri sayılırız. Biz de o taraflıyız canım...

Kimlerden yenge hanım? Öyle mihi! Hatırladığıma göre, o aileden bir çocuk kaatil suçundan yirmi yıl yemişti, değil mi? Ne oldu o çocuk şimdi? Yaa, vah vah... Memlekette çok cinayet işleniyor birader. Bütün bunlar cahillikten tabii... Medenî bir memlekette olmaz böyle şeyler. Niye selâm vermedin? Çat! Niye önümden geçtin? Pat! Yan yattın, tak! Çamura battın, tık! Ah memleket, ah! Ne zaman adam olacağız biz!.. (Dürttü şoförü) Dikkat etsene be birader, az kalsın eziyordun çocuğu! Ne marka yağ kullanıyorsun? Haftada bir mi değiştiriyorsun? Hep sen mi kullandın bu arabayı? İyi kullanılmış. Ben olsam... Hem, o papuçlarını niye değiştirmiyorsun sen? İğri papuçla doğru basılmaz pedala. Şoför dediğin kişinin bilhassa ayak-kabıları mazbut olacak. Maazallah, bir şey ettin miydi.. tamam! Aaaah ah... Bizim vaktiyle bir Skoda'mız vardı, babamın... İyi arabaydı. Biker çizmeyle oturacak olduydum da direksiyona, babam fena halde kuzmuştu; ulan hayvan herif, demişti,

Çirkin Amerikalı — Aman yüzümü görmesinler!

çizmeli şoför olmaz, insan gibi kundağına giysene ayağına. Hiç unutamam bunu. (Sigara paketine davrandı yine) Hele bir sigara daha yakalım bakalım. Kaçan gidiyorsun şimdi? Elliye mi? Altmış yazıyor ya?.. Zaten ben, kilometre ibresi doğru araba pek görmedim bu memlekette. Bu son radarlı polis arabaları felâket doğrusu! Kilometrelerce öteden, bir arabamın kaçan gittiğini tesbit ediveriyor, şıpşak! Şoför hemen çarpınsın, efendim mefendim... Yağma yok! İşte radar! Fen ve teknik çok gelişti arkadaş. Fakat, buna rağmen, yine de kaza eksik olmuyor. Haa, kaza deyince aklıma geldi... Onu anlatıyordum... Hayvan herif, şoförün yanına oturmuş, şöyle, koltuğunun altına.. durmadan konuşur ve konuştur şoförü. Şoför meşgul olmak istemiyor ama, gel de anlat öteki hayvana! Şu dünyada öyle çenesiz, öyle anlayışsız, öyle hayvan herifler var ki... (Dürttü şoförü) Çenesizliği bir yana, bir de böğrüne böğrüne dürt şoförün, durmadan meşgul eder. Sinemayı bırakır, politikaya geçer; onu bırakır, kadına geçer (dürttü şoförü)... Dikkat be! Bu yana al! Kadını bırakır, Kennedy'nin niçin öldürüldüğüne geçer. Hani, sadece çenesi işlese, gene zarar yok; herifin her bir yanı çalışıyor. He, hı, evet, hayır demekten hayır kalmadı şoförün. Ben olsam... Yoo, katiiyen dayanmam arkadaş! Elimin tersiyle kapatırım ağzına adamın... Ne demek o öyle? Bıkere trafik kaidelelerine aykırı. Şoför meşgul edilemez! Bazıları içki şişesini şoförün ağzına dayarlar, hadi, Allahını seversen iç! Ulan hergele, adamcağız araba mı kullansın, kafa mı çeksin... Böyle münasebetsizler de var tabii... Haa, onu anlatıyordum (Dürttü şoförü).. bu yana al, karşıdan araba çıkabilir. O zaman, boylarsın kodesi enişte, yaa!

Hürriyet gazetesi bir halk üniversitesi açtı...

— Hangi üniversiteden mezunsunuz?..
— Hürriyet üniversitesinden!..

Sinirlendim de boşalamadım mı, müthiş bir başağrısı yapıyor iki kaşımın arasına. Yine öyle oldu. Sağın suratı sağ elimin altında yağlı yağlı, sarı sarı duruyor; istesem, elimden gelse, «al ulan, suratın budur işte!» deyip patlatacağam tokatı; yapamıyorum. Bir de diyor ki deli gönül, aradan uzat ellerini, kapativer sağın ağzını. Aaa, deli olmak işten değil! Nokta kafası fırt o yana, fırt bu yana. Şoförde de sabır varmış yanı, eh! Ben olsam bir dakika dayanmamam. İşin kötüsü, tek bir yolcu da en küçük bir tepki yok. Herkes kuzu kuzu dinliyor briyantininin anlattıklarını.

Çaresiz, dişlerimi sıkıp sustum. Briyantini anlatıyor:

— ... Haa, onu diyordum... Herif sokulmuş şoförün çenesine, anlatır da anlatır. Tam o sırada güzel bir kadın belirmiş mi tretuvarın kenarında! Hayvan herif hemen dürttü

şoförü, «kariya bak kariya!» Dürtmek ne kelime, âdetâ çimdikler şoförü. Tabii, insan bu, şoför de boşta bulundu, başını o yana çeviriverdi. Ah, ne olduysa işte o anda oldu! Araba varıp tretuvarın kenarına çarptı, baldır kalınlığı bir akasyayı kırdı, iki çocuğu yatırdı yere. Hayvan herif, bu sefer de dikilmiş şoförün tepesine, «sen ehliyeti askerde mi aldın arkadaş? Sana ehliyet veren deyyuslarda suç. Yaa, şimdi de şeyine basmış ispinöz gibi düşünür durursun işte böyle!» diye nutuk atmaz mı!.. Tabii, polisler hemen gelip götürdüler şoförü. Biz de şahit diye doluştuk karakola. (Bir süre sustu) Bu memleket a-

dam olmaz beyim, imkânı yok! (Kendi kendine konuşur gibi) Be hayvan herif, kıs çeneni de otur şöyle! Biliyorsun ki şoförü meşgul etmek suçtur. Hele, tretuvardaki kadından şoföre ne? Ahlaksız herif işte, n'oolacak... Tahsil görmemiş, terbiye görmemiş. (Dürttü şoförü) Şu köpek arabaya atlayabilir, dikkatli ol! Niye yalpalıyor araba? Arkı lâtık havasız mı acaba? Vitesi kontrol ettirsen bakanak, baksana zorluk çekiyorsun. Vites dediğin yağ gibi olmalı. Bizim dayının bir Mercedes'i vardı, o kadar tatlıydı ki vitesi, bayılırdım! Sonra sattı o arabayı. Şimdi elinde bir Buick var. Eh, fena sayılmaz. Kaça aldın

sen bunu? Bu yolda ne kadar benzin yakıyor? Pardon, mazot? Ooo, çok fazla! Sen ırlas edersin, böyle giderse... Aaa, tilkiyi gördün mü tilkiyi? Bu yana geçti. «İniz hayvan, bulut gibi geçer toprağın üzerinden. O kuyruk öyle sürünür toprağa. (Dirsekledi şoförü) Yak bakanak, yak! Dedim ki hayvan herife, «birader, konuşurma şoförü» dedim, «elinden kaza çıkacak» dedim. Fakat.. demeye kalmadı, varıp bindirdi tratuvara. (Bir süre sustu) Bu deri ceketler koku yapmıyor mu? Sen duymuyor musun kokusunu? Yaa, yaa.. çok fena kokuyor. Bunların iyileri var, fakat pahalı. Bizim dayızade almıştı geçenlerde, bin kaymaya, fakat nefis bir deri ceketti, ipek gibi bişey... Bunlar fena. Hele bir de mazotla karıştı mı, felâket! Arkası da sökülmiş hem... Yaptırsana büyümeden. Of ooff! Kim ne derse desin; zor meslektir şoförlük. Uyku yok, dinlenme yok, temizlik yok... (İğildi şoförün kulağına) Onbeşte bir mi? Yazık değil mi yengye, canım? Ne geçiyor ayda eline? Ben olsam, satarım bu arabayı, ayda sekizyüze şoförlük ederim. İş mi bu yani? (Sustu bir süre, sonra dirsekledi yine) Hangi partidensin bakanak? Niye? Edelet Partisine niye girmiyorsun? Dikkat! Hay Allah... Yüreğim ağzıma geldi. Niye hâkim olamıyorsun direksiyona? Sola al, sola! Şarampola kayacaksın. Allah belâsını versin bu yolların!.. Sözde asfalt dökmüşler... Şuna bak, çamur deryası!.. Sola kır biraz! Yahu, sola kırsana be birader! Görmüyor musun taş dizmişler hayvan oğlu hayvanlar. Böyledir bu halk işte... Taşı dizer, sonra da çeker gider.

Yandan şoförün yüzüne bakıyorum: Patladı pathıyacak adamcağız; fakat niye sesini çıkarmaz ki? Niye: «Ee, sus bakalım» demez ki Ben olsam..

Tam o sırada iki araba çıktı karşıdan. Şoför hafifçe sağa aldı arabayı. Sağda, yolun altında keçi koyun karışık bir sürü vardı; çoban, sopasına çenesini dayamış, yola bakıyordu. Sürüden bir köpek ayrıldı, yolun ortasına atladı, birkaç koyun ve keçi uzaklara kaçtı. Briyantininin birden şoförün koluna asıldığı görüldü:

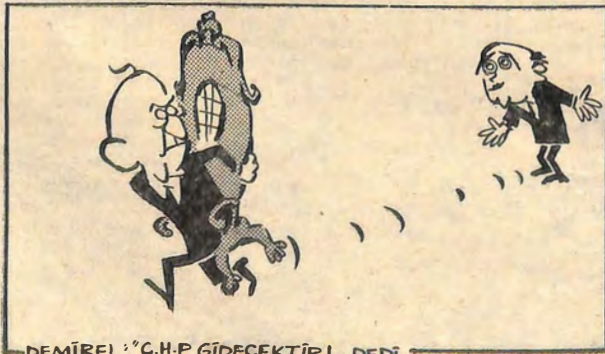
— Sağa al, sağa al! Ezeceksin köpeği bel!

Öndeki araba birden yavaşladı ve kıyıya kaydı, ardındaki küçük otobüs gelip bindirdi ona. Bizim otobüse zınc dedi durdu. Ne olacağını tahmin edersiniz: Toplam, iki ölü, üç yaralı!..

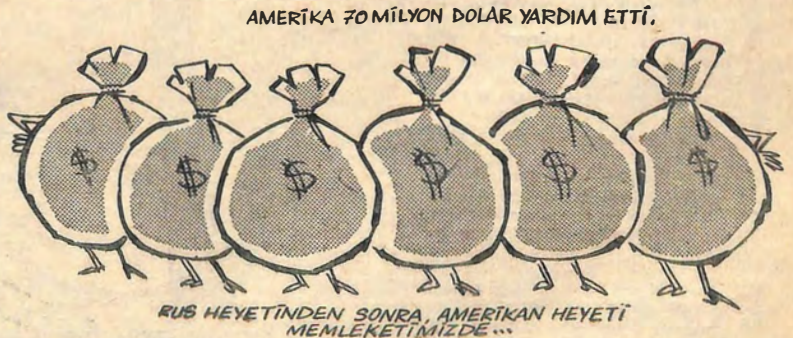
Ben çenemi şoförün arkasına çarpmışım, konuşacak halde değilim. Briyantiniyse yerde dizleri üzerine yumulmuş:

— Namussuz herif, araba kullanmasını bilmiyor ki, diye kıvranıyordu.

Hüseyin KORKMAZGİL

DEMİREL 'Ç.H.P GİDECEKTİRİ, DEDİ.

Bir yazarın hâtura defterinden

1 Mart
DÜN gece 2 ye kadar çalış-
tığım için bu sabah hayli
geç kalktım. Damda bir
dişinin peşine düşmüş bir sürü
azgın kedi boğazlaşıp duruyor-
lardı. Onların haykırıları olma-
sa belki daha da uyuyacaktım.
«Hovardalı», bu kadar erken,
nasıl canları istiyor» diye düşü-
nürken kafamda dün geceki ü-
züntü yine bütün şiddetle can-
landı. Mart ayı, kediler için bir
cümbüş ayı olabilir ama onla-
rın kiremitlerini altüst ettikleri
damların altında yaşayan biz
gelir vergisi mükellefi bir kısım
serbest meslek sahipleri için
durum hiç de aynı değil.

Benim hesabıma Maliye'ye
derhal 5500 lira vergi ödemem
lâzım geliyor. Nereden bulaca-
ğım bu parayı?

Yazarların, kendilerini karan-
lık matbaa köşelerinde çay ve
simit ile nefislerini körleten na-
sipsiz biçareler olarak tasvir
ettikleri günler hayli uzakta kal-
dı. Bugün aşağı yukarı hepimi-
zin ortaya yakın, hattâ orta bir
yaşayış seviyemiz var ama ka-
zancımız bir köşeye birkaç ku-
ruş koyup bununla zamanında
gelir vergisini karşılamaya yine
yetmiyor. Eyyy kapıcı karları-
nın kürk manto giydikleri bir
devirde geçinme şeklimizi de
daha ağaşılatamayız ki...

Ne ise bu beyhude düşünceler
bırakıp dün gece dörtte üçü-
nü yazdığım hikâyeyi bitirmek
lâzım. Ondan sonra maliyeye gi-
dip vergi beyannamesini alaca-
ğım ve ver elini Ankara caddesi-
ni... Bakalım, nereden, ne kadar
para koparabileceğim?

Tıraş olurken karım mutbaktan
seslendi:

— İsmail, bugün elektrikçi
mutlaka gelir, giderken 100 lira
bırakmayı unutma.

— Canım, ben bu masrafın
altından nasıl kalkarım? Şu
elektrik sarfiyatına biraz dikkat
et diye sana elli defa söyleme-
dim mi? Bu evdeki israf yüzün-
den deli olacağım. Ev hanımlığı
yalnız yemek pişirip bulalık
yıkmaktan ibaret değil.

Karım, elleri ıslak, gözleri do-
lu dolu mutbaktan geldi:

— Neye bu sabah bu kadar si-
nirlisin İsmail? Gelir vergisi yüz-
ünden mi? Bu vergiyi biraz
hafifletmek imkânı yok mu? Me-
selâ kazancını az göstersen?

— Yani vergi kaçakçılığı yap-
yım öyle mi? Bravo sana... Hem
bu memleketin vatandaşsıyım,
de, sırasına göre «kâfi mektep
yapılmıyor, hastaneler az, hiç-
bir yerde yeterli kadar su yok,
yollar kötü, işçi ve küçük me-
murlar aç» diye feryad et, hem
de kazancından devlet hazinesi-
nin hissesini çalmaya kalk. Eyyy
nereden bulsun bu hükümet pa-
rayı? Ve sen nerede bulursun
vatandaşım deme hakkını? Ha-
yır efendim, olmaz, olamaz... Aç
kalacağız, fakat vergimizi son
meteliğine kadar ödeyeceğiz. Bu
memleket bizim. Bu memleketi
düşünmemiz lâzım... Bu memle-
ket...

Karım boynunu bükerek gitti.
Konuşmasına güzel konuştum
ama nereden bulacağım 5500 li-
rayı? Haydi İsmail, davran ba-
kalım, hikâyeyi bırak da fırla,
evvelâ Maliye şubesi, sonra da
Bab-ı Âli...

2 Mart
Dün öğleye doğru Maliye şubesi-
nin önündeki caddede taş-
mış kuyrukta beklerken hemen

● Cevat Fehmi Başkut

IBRET AYNASI

Enayi [*]

hemen önümde lüks bir araba
durdurdu. Şoförü üniformalı falan.
A baktım içinden çıkan bizim
Hüsrev.. Eski mektep arkadaşım
Olta Hüsrev.. Galatasarayda iken
oğlanla çok dosttuk.

— Sen ha Olta, bu ne hal?

Pazar ola...

— Vay Püskülsüz... Vay canım
ciğerim...

— Bu araba senin mi?

— Hayır, patronun. Benim de
var ama daha küçüğü.

Şimdi meşhur bir ithalat taciri-
nin yanında çalışıyorum. Du-
rumu gayet iyi imiş. Patronu es-
ki hesap uzmanından memnun
kalmadığı için bir yenisini bul-
muş. Herif işinde hakikaten uz-
manmış ama biraz delibozuk-
muş. Gelir vergisi beyannamelerinin
hemen o gün, bir saat için-
de maliyeden alıp kendisine
teslimini istediği için patronun
arabası ile alelacele koşup gel-
miş. İzahatını tekmiyleince sor-
du:

— Sen ne bekliyorsun böyle
sokak ortasında?

— Bir hayır cemiyeti bedava
erzak dağıtıyormuş da sıramın
gelmesini bekliyorum.

— Hâlâ muharrirsin değil mi?

İnönü: «Keban barajı tehlikeli, havai hatlarında kuşlar ne olacak» dedi.
— Gazeteler —

Kuş — Duydun mu?.. İnönü babamız bizi düşünmüş!

ısrar etme, elimden gelmez. Ah-
lâk denen bir mefhum var, son-
ra vicdan var. Bu vatan.. bu
millet...

Gövdesini geriye attı, ağır ağır
döndü, gözlerini kısarak uzun
uzun beni süzdükten sonra nut-
kumu tek kelime ile cevaplan-
dırdı:

— Enayi...

Maamafih ben arabadan iner-
ken de yine ısrar etmeyi unu-
tmadı:

— İşine karışmak gibi olmasın
ama parayı bulamazsan sen ba-
na gel yine, hapis yatmaktan
iyidir.

Ankara caddesinde tabii hiçbir
iş beceremedim. Kitapçı yazaca-
ğım romana mahsuben avans
vermeye yanaşmadı. Gazeteden
alacağım pek fazla bir şey tut-
muyormuş. Borç talebimi de
reddettiler. Yazı yazdığım haf-
talık derginin sahibi ise beni
görür görmez ağlamaya başladı.

4 Mart

Kırk sekiz saatten beri kafa
patlattığım halde hiçbir çıkar
yol bulamıyorum. Bir banka mü-
dürü arkadaşım vardı. Belki o
bir çare bulabilirdi ama kendi-
sini üç gün evvel Adanaya ta-
yin etmişler. Talihe bakın ben-
deki...

İçim sıkılıyor. Bir kelime ol-
sun yazamıyorum. Gidip Olta
Hüsrev'i bir ziyaret etsem mi
acaba? Yok yok, aklınıza kötü
şeyler gelmesin, sırf ziyaret için.
Yoksa vergi kaçakçılığı aklımın
ucundan bile geçmez. Buna han-
gi namuslu adam tenezzi eder?
Vergi kaçıracağına banka soy,
daha iyi.. Bu vatan...

15 Mart

Allah taksiratımı affetsin. Bir
hafta evvel beyannamemi ve
tuttuğum defteri götürüp Olta
Hüsrev'in hesap uzmanına tes-
lim etmiş, ayrıca istediği iza-
hatı da vermişim. Bugün ken-
disinden neticeyi öğrenmek için
gittim. Meşgulmüş. Hüsrev'in
odasında oturdum. Konuşurken
arkadaşım kulağıma eğildi:

— Senden sır çıkmaz, bilirim,
dedi. Bak bizim patronun dol-
durulan beyannamesine.. İşte
ödeyeceği vergi miktarı..

Başımı uzatıp baktım, eğer
arkadaşım o sırada hesap uzma-
nının telefonuna cevap vermese
ve hemen kalkıp gitmeseydi bel-
ki de ağızından bir münasebet-
siz kelime fırlayacaktı. Düşü-
nün, gördüğüm rakam 4500 lira-
dan ibaretti.

Az sonra Hüsrev elinde benim
beyanname olduğu halde içeri
girdi. Gültüyordu:

— Bil bakayım neticeyi İsmail,
dedi, maliyeden 450 lira alacaklı
çıkıyorsun. Hemen bir dilekçe
yazıp istemeye bak. Nasıl be-
ğendin mi?

Şimdi odamda bu satırları ya-
zarken kendi kendimden hem
utanıyorum, hem de nefret edi-
yorum. Dışarda mehtap var. So-
ğuk, fakat çok aydınlık bir kış
gecesi.. Damda kedilerin cümbü-
şü devam ediyor. Kasap yağ der-
dinde, koyun can derdinde... Bu
hayvanlara öyle kızıyorum ki...

Cevat Fehmi BAŞKUT

(*) Sayın tacirler ve çok sa-
yın hesap uzmanları kız-
masınlar. Bu yazımda ben
yalnız bir tek taciri ve bir
tek hesap uzmanını kas-
dettim. Ama yarası olan
gocunursa ona da söyle-
yecek sözüm yok.

7 gün

PAZARTESİ :

Koca Churchill öldü. Ölümün mizahı olmaz. La Rochefoucauld: — Ölümle güneşe dik dik bakılmaz... demiş.

Churchill orta yaştan sonraki kuşağın birlikte yaşadığı bir tarihtir. İkinci Dünya Savaşının en keskin siması. O ölüm kalmı kavgasında İngiliz milletinin umudu idi, direnci idi. Ama, ölüm onu da ihmal edemedi. Nice yıllardan sonra Churchill iyi bir savaş verdi azralle karşı. Doğrusu dost düşman bunu onayladılar. O bir mücadele adamı idi, son soluğuna kadar mücadele etti.

Ölümün mizahı olmaz demistik, ama belki de haksız. Kara mizahı olur ölümün... Bakınız Churchill'in yönettiği İkinci Dünya Savaşının en acı olaylarından biri için Melih Cevdet şu şiiri yazmıştı. Şiirin adı: Hiroşima!

Büyükbabam, babam, ben
Küçük oğlan, kız, damat...
Gelişimiz teker tekerdi
Gidişimiz cümbür cemaat.

Koca Churchill tek tek gidenlerden olmak talihi ermiştir.

SALI :

Batı Berlin'de 88 lik bir ihtiyar, 14 yaşında bir kıza iftial etmiş. Duruşması sırasında demiş ki çapkın ihtiyar:

— Genç kızların canlıklarına, tazeliklerine dayanmamam.

«Kırkından sonra azanı teneşir paklar» diye bir atasözümüz vardır, bilirsiniz. Peki, bu seksen sekizlik ihtiyara ne dersiniz? İki kere kırklanmış, gene de canlı meleklerin peşinde.

Bu konuda bir fıkra vardır. Üç ihtiyar, ihtiyarlığın kendilerine yaptığı etkilerden konuşuyorlarmış. Birincisi yetmiş yaşında:

— Benim iştme duygum zayıfladı, demiş. Bir kızin «Evet» deyişini bile iştme benim için zorlaştı.

İkincisi seksen yaşında:

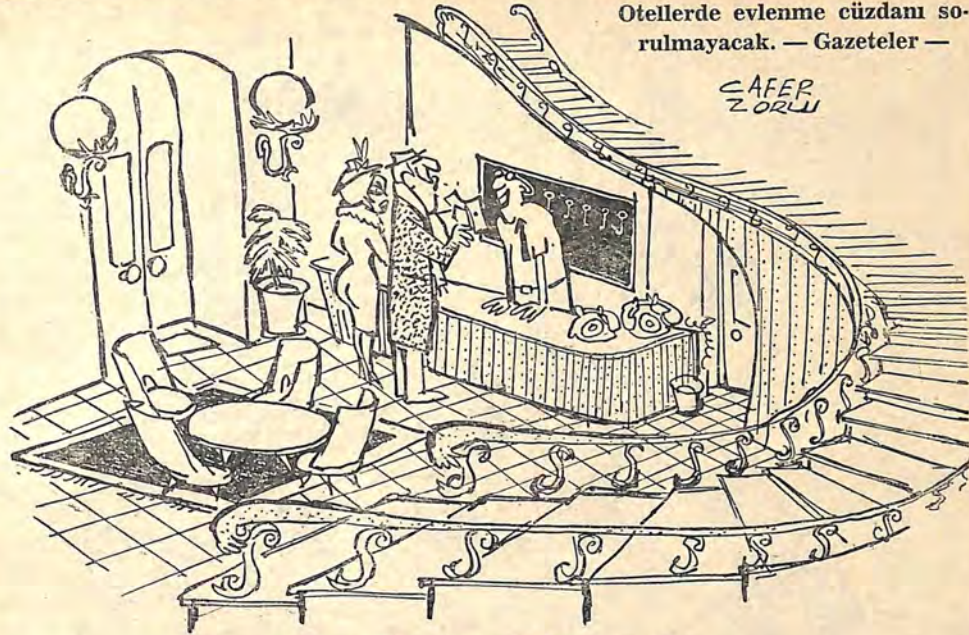
— Benim gözlerim seçemiyor, demiş. Güzel kızları bile görmez oldum artık...

Üçüncüsü doksan yaşında:

— Benim derdim ikizinkinden de beter, demiş. Hafızam zayıfladı. Geçen akşam karımla sevişmek istedim, biraz önce seviştığımızı söyledi bana...

ÇARŞAMBA :

Pek garip şey... Bizim politika-

Otellerde evlenme cüzdanı sorulmayacak. — Gazeteler —

LA FER ZORLU

— Para cüzdanınızı görelim bayım!

cılarımız olaylardan dersler almıyorlar. Halk Partisi de öyle... Adalet Partisi de öyle... Şimdi bu iki büyük partiyi dolduran politikacılarımız üç beş yıl öncesinde gözümlüğün önünde geçmiş olaylardan ders almasın bilmezlerse işlerimiz nasıl düzelecek? Doğru yolu nasıl bulacağız? Böyle Bizans entrikaları içinde bir siyasi ortamda, ve koltuk çekişmelerinde, Türkiye düzelir mi? Tefvik Fikretin:

Sarmış afakını bir dud-i muannid
Bir zulmeti beyza ki peyapey mütezaayit...

Dediği «Sis» çevremizi sarmış. Yolunu yordamını bilen, bulan yok. Bu gözgözü görmez ortamda ikide bir gazetelerimizde yazılar çıkıyor:

— Nereye gidiyoruz?

Bilen varsa söylesin.

Aklımıza bir İngiliz fıkrası geldi. Onu anlatsak belki bir cevap olur. Yakın tarihimizi ve bugünkü siyasi partilerimizi hiç hatırlamadan çıkarmadan dinleyin lütfen:

Mr. Stinger Londra sokaklarında dolaşırken yoğun bir sis yüzünden yolunu kaybetmiş. Göz-gözü görmüyor. Birdenbire kendisine yaklaşan ayak sesleri duymuş. Ve yaklaşan gölgeye:

— Affedersiniz nereye gidiyorum acaba? diye sormuş.

Sisin içinde hayal meyal seçilen adam cevap vermiş:

— Thames nehrinin içine... Çünkü ben şimdi sulardan çık-tım.

PERŞEMBE :

Bu Yunanlılar bir ömür. Kıbrıs meselesinde çarşafa dolaşınca daha da şaşırıldılar. Sovyet delegesi Gromiko'nun Kıbrıs konusundaki son görüşü hiç hoşlarına gitmeyince hemen dövizler hazırlayıp Atina'da mitinge çıkmışlar. Ellerindeki levhanın birinde Gromiko bir fes giymiş olarak gözüktüyor.

Bir vakitler Johnson'a kızınca da aynı şeyi yapmışlardı. Anlaşılan kızdıkları kişilere fes giydirmekten hoşlanıyor palikarya komşularımız.

İnsan bu hâli görürse:

— İyi ki Büyük Atatürk şapka devrimini yapmış... diye düşünüyor.

Zira Yunanlılar kızdıkları kişilere fes giydirdiklerine göre demek fes iyi bir şey değil.

Bir atasözümüz:

— Fes düştü, kel göründü... der.

Ama Yunanlılar tuhaf millet; başkalarının başına fes koyup, kendi kellerini saklıyacıklarını sanıyorlar.

CUMA :

Bir Adalet Partili milletvekili Büyük Millet Meclisinde omletin nasıl yapıldığını tarif etmiş. Bilirsiniz omlet yapmak için önce bir sahanda yumurta çırpılır, sonra da tavada arasına hoplatılarak pişirilir. Adalet Partisi bu işleri bilir mi bilmez, ama kendilerine bir halk türküsünü hatırlatırız. Yumurta pişirmek isteyenler bunu akullarından çıkarmamalı:

Yumurtanın sarısı
Yere düştü yarısı
Ali beyin karısı
Kaçtı geceyarısı

Ne diyelim Tanrı geceyarısı kaçışlarından korusun. Yumurta, omlet, pilav, pırzola, şiş kebap derken Meclis oturumlarında yemeğin dibini tutturacağız... Ve kendi dibimizi mebusluk koltuğunda tutturamayacağız galiba...

CUMARTESİ :

Kira kanunu tasarısı komisyonlarda görüşülüyormuş. Hep böyle zaten... Kira kanunu tasarısı, Personel Kanunu tasarısı, Toprak Reformu Kanunu tasarısı... Hep tasarılar Meclis komisyonlarında görüşülür durur. Geçen gün bir memur hâline yakınıyordu. Arkadaşı:

— Personel Kanunu yakında çıkacak... dedi.

Memur:

— Bizim canımız çıkmadan, çocuk yoldan çıkmadan, karı zıvanadan çıkmadan, aklımız başımızdan çıkmadan çıkacak mı? diye sordu.

Ben bilmiyorum, siz ne dersiniz çıkacak mı?

PAZAR :

Bunun yanı sıra bir de «Üstünde durma» meselesi var.

Bakan olsun, genel müdür olsun, parti başkanı olsun, birine hangi meseleyi sorsanız:

— Üstünde duruyoruz... diye cevap veriyorlar.

Anlaşılan davaların üstünde durduğumuzdan davalara bir türlü yerinden kıpırdamıyor.

İnönü: «Küçük partiler korunacak» dedi. — Gazeteler —

— Tabloyu bırakalım da, modeli için anlaşalım seninle!

— Kocanızın böyle buluşları!

Terbiyeli davranmış

İşten gelir gelmez doğru karısının yanına gitti:

— Annen telefon etti, yemeğe gelecektmiş.

— Bari nazik davrandın mı, sevgilim?

— Tabii canım, «Sevim pastaı yakıtı, ben payımı size veririm, kayınvaldecığım» dedim.

Zannetmiş ki...

İki genç arkadaş konuşuyorlardı:

— Aramızda kalsın, darılma ama, şu Sevimle neden evlendin? Şaşı, yemek pişirmesini bilmiyor, üstelik de durmadan kavgaya ediyor...

— Bazı inanışların yüzünden...

— Onlar da neymiş öyle?

— Çok basit... Annesi ile babasını zengin zannediyordum...

— Kahrol herif! Bıktım senin bu toto merakından!..

- Mehmet Bey bu ne ciddiyet?
- Ciddiyimdir şöyle, böyle!
- Ne âlemde hal keyfiyet?
- Fena değil şöyle, böyle!
- Nefse karşı hâkimiyet?
- Tam sayılmaz şöyle, böyle!
- Dostlarınızla samimiyet?
- Varsa bile şöyle, böyle!
- Gelecek mi bet, bereket?
- Bir ümit var şöyle, böyle!
- Elindeki küçük paket?

- Erzak, merzak, şöyle, böyle!
- Nerde palto, nerde caket?
- Sattık, savdık şöyle, böyle!
- Partilerde bir hareket?
- Gösteriştir şöyle, böyle!
- Liderlerde iyi niyet?
- İçten değil, şöyle böyle!
- Tarım, sanayi, ticaret?
- Çabalıyor şöyle, böyle!
- İflâs büyük bir felâket..
- İzam etme.. Şöyle, böyle!

Hastaymış

Yedi yaşındaydı, ama her gün annesinin babasının burnundan getiriyordu. Psikiatr her dediğinin yapılması ile düzeleceğini söyler. Bir gün Guy:

— Solucan isterim, diye tutturur.

Babası bahçeye çıkıp bir tane bulup getirir.

— Hadi bunu pişir, der annesine.

Kadıncağız pişmiş solucanı tabağa koyup getirir. Guy bir müddet tabaktakine baktıktan sonra babasına dönüp:

— Gel, seninle yarı yarıya paylaşalım, der.

Zavallı adam gözlerini kapayıp payını bir lokmada yutar. Guy arsız arsız zırlamağa başlar:

— Ben senin yediğin parçayı istiyordum, hiiiii...

— Bunlara çevirteceğiniz film n kanun, bir tef yeter!..

— Fevkalâde doktor... İyice muayene ettikten sonra: «Çok üşümüşsünüz, diye bana bu kürkü verdi!

asa, imkânı yok terfi edemez!..

öyle

- Sabrın sonunda selâmet..
- Ersek bile söyle, böyle!
- Biraz da sevgiden bahset..
- O işler de söyle, böyle!
- Çok mu gördün ki ihanet?
- Her güzelden söyle, böyle!
- Sende olmasın kabahat?
- Benimkisi söyle, böyle!
- Derler: Gönül işi bir dert?
- Çekiyoruz söyle, böyle!
- Küçük Hanım fazla mı sert?

- Barut gibi, söyle, böyle!
- Hep şikâyet, hep şikâyet?
- Tecrübem var söyle, böyle!
- Senin hasmın da çok elbet?
- Bir aşiret söyle, böyle!
- Bulmadın mı velinimet?
- Hepsı şirret söyle, böyle!
- Her şey kötü mü be meret?
- İyileri söyle, böyle!
- Medet ey, Yunus'um medet...
- O bir şiir söyle, böyle!

Salâhattin KUTLU

Miyop

Adamın birine, tiyatro binasındaki akustiğin nasıl olduğunu sormuşlar, cevap vermiş:

— Benim fikrimin hiçbir değeri olmaz, çünkü ben çok miyopum...

Görünmez fileler

Kadın tezgâhtar kıza sorar:

— Saç için görünmez fileleri nüz var mı?

— Var efendim.

— Görebilir miyim?

Bu ne değişiklik ?..

Yoldan geçeni kolundan tutup durdurdu:

— Sevgili Feridun... Allahım, ne kadar değişmişsin. O güzelim saçlar gitmiş, başın açılmış, karımsız kalçasızdın, göbekli bir adam olmuşsun, o selvi gibi boy kamburunun içine tıkalı kalmış... Ah, zavallı ihtiyar Feridun!

— Affedersiniz ama benim adım Galip.

— Demedim ki değişmişsin diye, demek adımı da...

Farksız

Genç kadın modern resme meraklıydı. Bir gün kocasına nokta, çizgi ve acaip lekelerle dolu bir tablo hediye eder. Sonra da bunun ne ifade ettiğini sorar.

— Bu bir kadın resmidir, diye adam atar, ama tesadüf bu ya attığı tutmuştur. Kadın şaşırır:

— Peki nereden bildin?

— Canım kolay. Kadınlarda böyle karmakarışık, anlaşılmas yaratıklardır...

Kısacıkmiş

Genç kadın seyahat acentasına telefon eder:

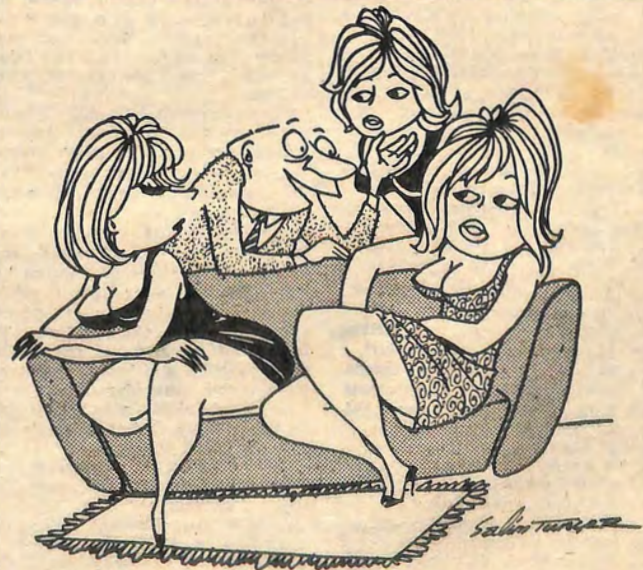
— Paris'den New York'a tayyare ile gitmek istiyorum. Yol ne kadar sürüyor?

— Bakayım, der memur, bir dakika hanımefendi...

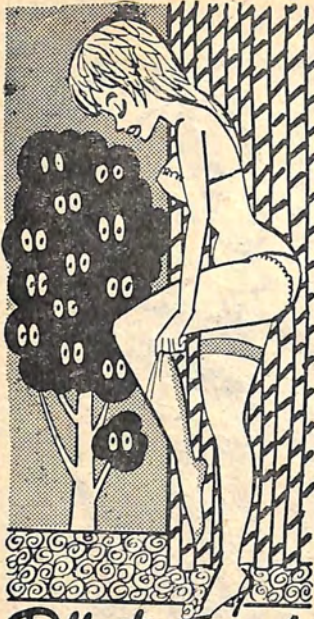
— Teşekkür ederim, der kadın ve telefonu kapatır...

yo ister, ne rejisör... Bir ud, bir

— Hepiniz istidatlısınız kızlar, sizleri artist yapmaya gönlüm bir türlü razı olmuyor!

Röntgenci RÜSTEM MUZAFFER İZGÜ

RÖNTGENCİ Rüstem Keskin-göz, ağız sinirlerini gevşete-rek girdi kulübe. Oyun oynayanlar bir anda oyunlarını bırakarak Rüstem'in etrafını aldılar. İçlerinden en göbeklisi, eni boyu bir olanı sordu:

— Sırtışına bakılırsa, yeni bir maden keşfettin galiba, dedi...

— Hem de ne keşif Hamza ağbi, dedi Röntgenci Rüstem. Krstof Kolomb'un keşfinden daha zor keşfettim ama görmeyin! Bir vücut var kadında, eh be birader... Allahın işinin olmadığı zamana denk gelmiş yani! Bir haftadan fazla uğraşmış üzerinde. Bacakları birer mermer sütun... Kalçalar, emin olun portakalın yuvarlaklığı onun yanında yamru yumru kalır... Bel dersensiz, kuştüyü yastığın ortadan ipele boğulması gibi, ipincecik... Hele göğüsler, hele göğüsler... Yok mu ya, aynı beşyüz mumluk iki ampull!

Bu sözler, Hamza'nın nefesinin bir anda göbeğine toplanmasına yetti de arttı bile... Dinleyenlerden sarı bıyıklısı sordu:

— Yine aynı mahallede mi?

— Yok be Cavit ağbi, ne diyorum size?.. Bu keşif, başka keşif... Neredeyse ayağımı kıracaktım keşfederken.

— Pekiyi, ne zaman soyunuyor bu kadın? diye başka biri sordu.

— Önce fiat üzerinde anlaşılmış, ondan gerisi kolay, dedi Rüstem.

— Kolay oğlum, diye papyon kiravathı, salak bakışlı Salih konuştu.

— Vallahi beyler, bu keşif bana hayli pahalıya mal oldu...

— Çok çok bir pantolon yırttın, dedi elinde zarlarla oynayan biri.

— Pantalonu değil ağbi, heyecanı... Kalpten gidecektim namussuzum kadın soyunurken. Aman ağbiler, çok rica ederim, kalbinden şikâyetçi olanlar sakın bilet almasınlar bu seansa...

— Söyle be kaç kuruş? dedi Hamza göbeğini gere gere.

— On lira ağbi. Beşini şimdi alırım... Beşini de orada.

— Ben verdim, dedi sarı bıyıklı Cavit.

— Ben de, dedi muhasebeci Osman.

12

Hepsi de razı oldular. Yalnız gö-bekli Hamza:

— Bak! dedi, eğer dediğin gibi çıkmazsa, namussuzum paramı geri alırım.

— Al ağbi, diyerekten sırtı Röntgenci Rüstem. Sonra da avucunu açarak:

— Haydi beyler, verin bakalım bizim beşlikleri!.. dedi.

Bir anda avucuna tam oniki tane beşlik kondu. Rüstem, beşlikleri cebine yerleştirdikten sonra:

— Tamam beyler, tam saat onda burada hazır olun, dedi.

Saat 22 de herkes hazırdu kulüpte. Oniki kişiye, dört kişi daha katılınca, onaltı kişi olmuştu gurup. Röntgenci Rüstem:

— Gidiyoruz beyler!.. dedi. Yalnız düzeni bozmayalım. Her zamanki gibi, ikişer ikişer avcı kolu...

Gurup, ellışer metre arayla ikişer ikişer yola koyuldu. Yalnız Rüstem'in gurubu üç kişilikti. Bir tarafında göbekli Hamza, öbür tarafında da salak Salih vardı. Hamza soruyordu boyuna:

— Ya soyunmazsa kadın? diyordu.

— Keşif ağbi, keşif. Tam saat onbirde soyunur bu kadın. Hem öyle soyunur ki mübarek, sitriptiz yıldızları gibi. Tam yirmi dakika sürüyor soyunması. Pis bir de huy var ağbi bu kadının, çırılçılak ay-nada kendisini seyrediyor... Belki yarım saat.

— Daha iyi ya, değer o zaman on liraya, dedi Hamza.

— Nasıl değmez ağbi? Beş dakikasına bile değer. Kadın değil bu, lokum fabrikası lokum... Sakızlı, gülsulu lokum.

Bir köseyi döndüler... Rüstem arkaya baktı. Eliyle işaret etti. Dar bir sokağı geçtiler. Sönük sokak elektrikleriyle beraber, bahçeli evler de başlamıştı.

— Sondan ikinci ev, dedi Rüstem.

— Ağaç nasıl, çok yüksek mi? diye sordu göbekli Hamza.

— İkinci kat ağbi. Daha iyi ya, göbeğin erir biraz.

Salak Salih de sırf sormuş olmak için:

— Esmer mi, sarışın mı? diye konuştu.

— Hem sarışın, hem esmer... Esmer gözüyle bakarsan esmer oluyor, sarışın gözüyle bakarsan sarışın oluyor... Yani anlıyacağın, yanar döner ayna gibi mübarek...

Evin bahçesinin önüne varmışlardı. Röntgenci Rüstem, sağına soluna bakındıktan sonra, demir kapının kolunu parmaklıklardan elini sokarak açtı.

— Hiç korkmayın, yaptığım keşfe göre kadın dımluş. Köpek, falan da yok... Siz girin, ben ötekileri bekliyeceğim. Yalnız çok rica ederim bey ağbiler, gürültü falan etmeyin. Kadın bir çakarsa öldük belleyin...

Rüstem ayakbakılarının iplerini bağlamış gibi yaparak, kapının önünde oyalandı. Her gelen avcıya:

— Tamam!.. Burası ağbiler. Yalnız ayaklarınızın ucuna basın lütfen... diyordu.

Son çift de içeri girdikten sonra Rüstem, onları binanın arkasındaki ağacın yanına götürdü. Ağacın başına dikilerek, beşer lirasını aldığı elinden tuttu ve ağaca çıkmasına yardım etti. Göbekli Hamza'yı, iki kişi alttan iterek, iki kişi de üstten çekerek, güç belâ ağacın en emin yerine oturtttular...

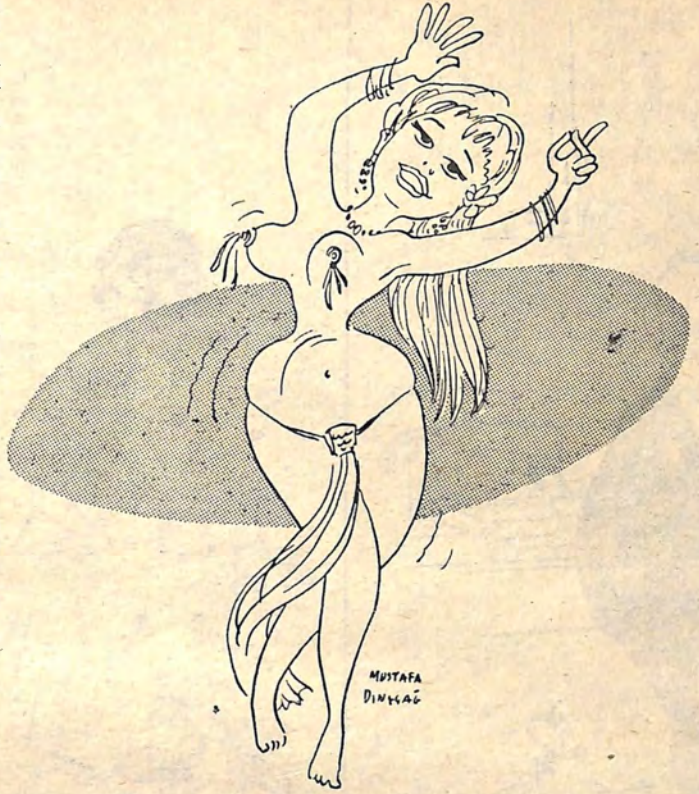
— Ohhh!.. dedi göbekli Hamza, burası bakanlık koltuğundan da rahat.

— Tamam ağbi, ağacın birinci mevkiinde oturuyorsun sen, diye sırtı röntgenci.

— Ulan, diye fısıldadı muhasebeci Osman, beni attınz yine turistik sınıfa. Altımdan kazıklar batıp duruyor.

— Kazık değil o, benim elim, diye cevap verdi salak Salih.

Her gelen yabancıya çektiğimiz ziyafetlerden:

Kadın göbeği!

— Uff Allah!.. Başıma bastın, diye inledi biri.

— Kibritin var mı?

— Aman ağbi, gözüntü seveyim buyur benimkinden yok, diye atıldı Rüstem. Sigarasını Osman'a uzattıktan sonra devamla:

— Röntgencilikte en tehlikeli şey ışıktır. Aynı muharebelerdeki keşif kitalarında olduğu gibi. Biz şimdi keşif kitalarının gördüğü işi görüyoruz... değil mi ya ağbiler?

Gözler saatteydi. Şu on dakika da geçmek bilmiyordu bir türlü. Saat tam 23 e beş kala, perdesi açık pencerenin elektrikleri yandı. Birden soluklar kesildi. Gözler, av görmüş avcılar gibi pencereye dikildi.

Uzun boylu bir kadın, elinde celiğiyle girdi odaya. Önce üzerinden kazağını çıkardı. Bir müddet öylece dolaştı odada. Sonra eteğini sıydı... Ağacın tepesinden:

— Allah!.. diye bir ses geldi.

Kombinezonla, yatağın orasını burasını düzelttikten sonra birdenbire kombinezonunu da sıydı attı kadın.

— Yandım anam!.. diye hırladı göbekli Hamza. İki elini göbeğinin üzerinde kenetliyerek:

— Yunan ilâhesi bu, dedi.

Onaltı kişinin nefesi bir omuş, sanki bir borudan çıkıyor gibiydi. Bir fırça aldı eline kadın. Kazağını fırcalıyordu. Fırçanın hareketiyle beraber, her yeri de hareket ediyordu kadının. Bu hareket, yavaş yavaş ağaca da sirayet etti. Titriyordu ağaç da heyecandan.

— Kadın değil, âfet, dedi biri.

— Suss, diye inledi 16 kişi.

Kazağı fırcalama işi bittikten sonra kadın, boy aynasının önüne geçti.

— İyi bakın, tamam!.. dedi röntgenci. Şimdi soyunacak...

Kadın, çırılçılak olurken tutulan nefeslerin boşalış sesine, ağacın sarı yapraklarının hisirtisi karıştı.

— Beni sıtma tuttu!.. diye inledi biri.

— Seni de mi Allah yarattı?.. diye ağlar gibi konuştu biri.

Aynanın önünde artistik pozlar veriyordu kadın. Her kolunu kaldırırsında, her bacağı oynatışında tavadaki balık gibi cızdırdıyordu onaltı yürek... Hırıltılı, acayip sesler karışıyordu yaprak hisirtisine...

Bir anda elektrik söndü. Derin bir nefes karıştı serin düzğara.

— Tamam ağbiler, dedi Röntgenci Rüstem. Sonra sordu:

— Helâl mı, haram mı verdiğiniz para?..

— Helâl, dedi onaltı kişi de.

Hamza hariç, hepsi de kolaylıkla indiler ağaçtan. Yine ikişer ikişer kapıdan çıkarak, ıslak kaldırımlardan caddeye doğru uzaklaştılar...

Yalnız Röntgenci Rüstem, ters yönde gitti. Hemen on dakika sonra geri döndü aynı eve... Kapının kolunu parmaklıklardan geçirerek açtı yine...

Ama bu defa arka bahçeye değil, bina kapısına doğru yöneldi... Zili iki kere kaldı üstüste...

Kapıyı açan çıplak kadına yüz lırayı uzattıktan sonra:

— Yarın saat 10 da Ortaköy gurubunu, 11 de Emirgân gurubunu, 12 de de Bebek gurubunu getiriyorum... Tamam mı Ülviye abla? dedi.

— Tamam, dedi kadın.

Bahçenin demir kapısını örten Röntgenci Rüstem, cebindeki paralarla zevkle oynuyor...

— Allah bin bin bereket versin... diyordu.

Muzaffer İZGÜ

Aşk üstüne

Aşık; boş bırakılan, her mevsimde dikkatle ekilmeyen topraklarda yetişen asalak bir bitkidir.

— Dupon —

Evlenmek; güzel ciltli, zarif şekilli bir roman kitabıdır. Başlangıcı bazan eğlencelidir, fakat metni çoğunlukla soğuk ve monotonur.

— Aşıl Ponso —

Aşkın yaşı yoktur; o daima yeni doğmuş bir çocuktur.

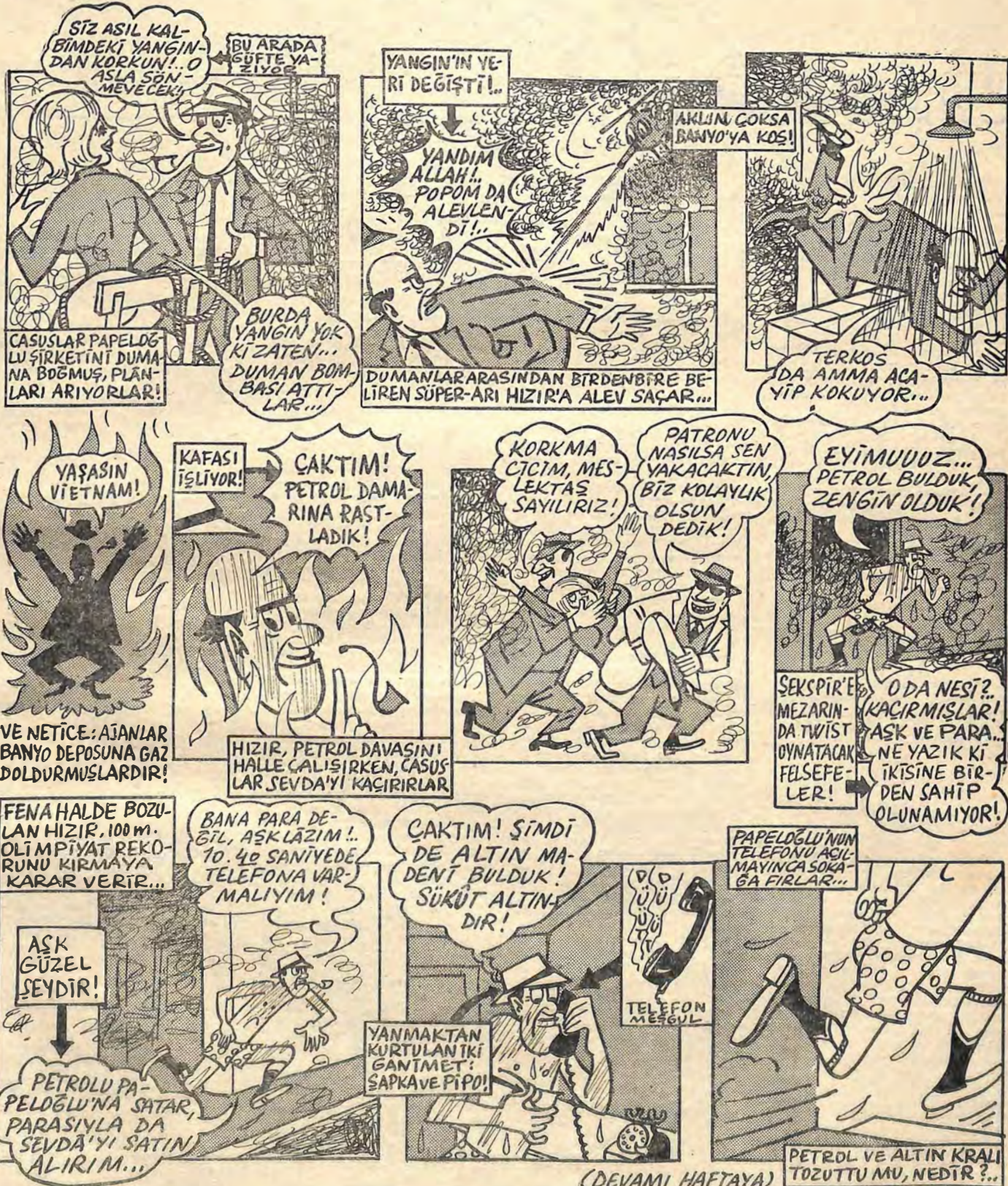
— Paskal —

Casuslara Karşı

BU SAYIDA

Ateş düştü şalvara!

(DEVAMI HAFTAYA)

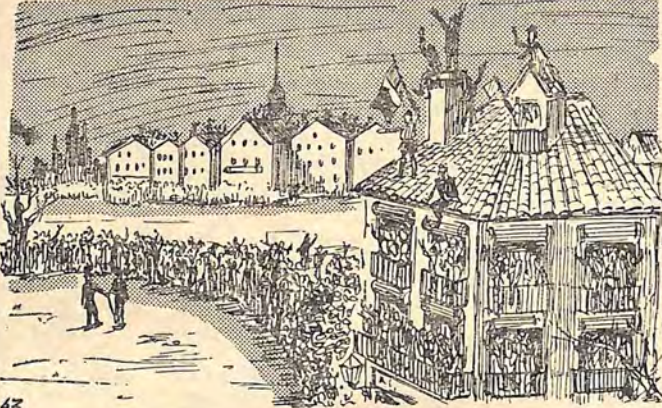
Gelecek sayıda :

Hızır Hafıye polislerle karşı karşıya — Papeloğlu şirketinde çıplaklar kampı — Çalışanlar iki kişi, biri erkek biri dişi — Süper arının kurbanı Papeloğlu

TARASKONLU TARTAREN

Alphonse Daudet'den // **BÜLENT
SEREN**
Resimleyen:

43

43 Nihayet şanlı, büyük gün geldi! Gün ışıdığındanberi bütün Taraskonlular ayakta idi. Pencerele, damlar, ağaçlar insan dolmuştu. Gemiciler, hamallar, lostracılar, esnaf takımı, velhasıl bütün şehir, şehrin öbür tarafındaki köylüler, civardaki bostancılar, süslü arabalarla katırlara binmiş dağcılar, aşklarının bindiği atların terkisinde başları mavi şeritlerle sarılı Arlezyalı birçok güzel kız... Bütün bu kalabalık Türkler memleketinde aslan avına gidecek olan koca Tartaren'in kapısı önünde birbirine sıkışıyor, itişiyorlardı. Taraskonlular için, Akdenizin karşısındaki bütün milletler Türkler namını taşırdı.

44 Bu kalabalığın arasında şapka avcıları, reislerinin şahlılığı ile mağrur, dolaşıp duruyorlardı. Baobaph evin önünde iki büyük el arabası duruyordu. Arasıra kapı açılıyor ve küçük bahçede çalımla dolaşan birkaç kişi görünüyordu. Adamlar eşyayı, sandıkları, çuvaları taşıyarak arabaların üzerine yığıyorlardı. Halk her yeni sandığı gördükçe titriyor, eşyanın ismini yüksek sesle okumaya çalışıyor: «Bunlar siperli çadır... Konserveler... Ezahane... Silâh sandıkları...» Ve şapka avcıları izahat veriyorlardı. Birdenbire, saat ona doğru kalabalığın içinde büyük bir hareket oldu.

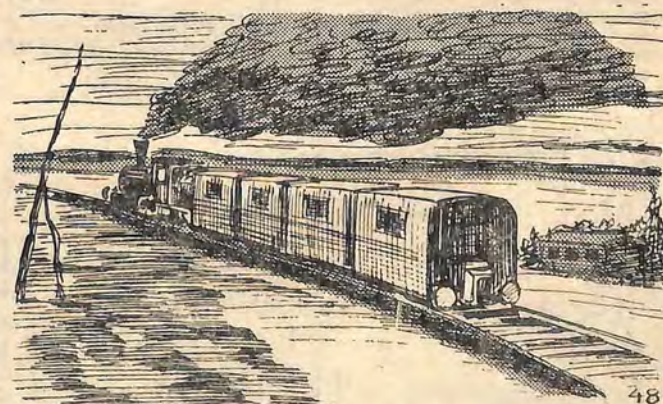
45 Bahçenin kapısı rezeleri üzerinde şiddetle döndü. «O! O! Kendisi!» diye bağıyorlardı. O idi... Kapının eşiginde görüldüğü zaman hayret ve şahlılığı gösteren iki sayha işitildi: «Tıpkı bir Türk!» «Gözlük takmış!» Hakikaten Taraskonlu Tartaren Cezayire giderken Cezayirli gibi giyinmeyi bir vazife saymıştı. Beyaz kumaştan geniş bir pantolon, küçük, dar, madeni düğmeli bir ceket, göbeğinin üstünde ilk çift kırmızı kuşak, başında kırmızı, büyük bir fes ve bunun tepesinde gayet uzun mavi bir püskül... Ayrıca omuzlarında ağır tüfekler, belinde büyük bir av bıçağı, kalçasında sallanan koca bir tabanca!

46 Ahali «Yaşasın Tartaren!» diye feryad etti. Büyük adam gülümsemedi fakat kendisini sıkın tüfeklerden ötürü selâm veremedi. Biraz benzi uçuk olmakla beraber, sakin, vakur, yola doğru ilerledi. Baobaph evin tarafına bir defacık olsun bakmayarak, çapkın bir tavırla istasyon yolunu tuttu. Arkasından sabık debboy yüzbaşısı koca kumandan Bravida, reis Lâdeveze, silâhçı Costecalde ve bütün şapka avcıları ve daha sonra arabalar ve ahali... İstasyonun önünde ihtiyar istasyon müdürü onu bekliyordu. Hararetle birkaç kere elini sıkı. Paris - Marsilya ekspresi henüz gelmemişti. Tartaren ile erkâniharp-leri halkı selâmlayarak bekleme salonuna doldular.

47 Tartaren bir çeyrek kadar şapka avcılarının arasında salonu enine boyuna dolaştı. Onlara seyahatinden, avından bahsediyor, deri göndereceğini vaad ediyordu. Sokrat'ın baldıran otu içerken gösterdiği sükûnet ve itidal ile herkese bir söz söylüyor, herkese tebessüm ediyordu. Gitmeden evvel arkasında iyi bir nam, güzel hâtıralar bırakmak istiyordu. Hazır bulunanların gözleri yaşıyor, işçi takımından olanlar köşelerde ağlaşıyordu. Dışarıda halk parmaklık arkasından tezahürat yapıyor, «Yaşasın Tartaren!» diye haykırıyordu. Nihayet çan çaldı. Ağır bir gürültü... Kubbeleri titreten acı bir düdük. Trene! Trene!

48 «Adiyö Tartaren...» «Adiyö Tartaren!..» Büyük adam da şaşkınlıkla bunu tekrarlardı ve «Adiyö Tartaren... Adiyö Tartaren...» diye mırıldanarak kendi kendisiyle vedalaşırken koca kumandan Bravida'nın yanakları üstünde sevgili Taraskon'unu öptü. Sonra yola atıldı ve birçok karabinalar, revolverleri bulunan bir garip adamın geldiğini gördükçe korkularından ne yapacaklarını şaşırın Paris'ilerle dolu bir vagona dalıverdi... Sonra yine pencereden vedâ öpücükleri, el sallamaları, acı düdükler ve Marsilya limanına doğru firaklı bir yolculuk... (Devamı var)

Cici

— Yoook, ben bugün arkadaşla-
rıyla eğleneceğim... Yarın
nişanlanırsız!

Süpriz

İki kadın otobüste dertleş-
iyorlardı. Biri ötekine:
— Doğum gününde kocama
bir sürpriz yaptım ki sorma?..
Arkadaşı:
— Ne yaptın?..
— Kendisine bir kol saati ala-
cağımı sanıyordu, kendime bir
kürk aldım.

Garip şey

Marsilyalı meşhur bir avcı,
Afrika'ya avlanmaya gider. Mem-
leketine dönerken orada avladı-
ğı hayvanlara ait deri, boynuz,
baş gibi bazı hâtıraları da, be-
raberinde getirir. Bu vesileyle
kendisini ziyaret eden arkadaş-
larına verdiği ziyafetten sonra,
onlara Afrika'da başından geçen
av serüvenlerini delilleriyle an-
latmaya başlar.

Bir ara büyük salona geçen
ziyaretçiler, salonun ortasında,
kemikleri dışında derisi içinde
bir hayvan iskeletiyle karşılaşır-
lar. İçlerinden biri bu garip şey-
in ne olduğunu sorunca.

Marsilyalı cevap verir:
— Efendim bu gördüğünüz
şey, bendeniz Afrika ormanla-
rında dolaşırken, üzerime sal-
dıran bir arslanın iskeletidir.
Hayvan ağzını açmış bana doğru
atlamıştı. Hemen kolumu ileri
uzattım arslanın açık ağzından
içeri soktuğum gibi içerden
kuyruğunu tutup çekerek hay-
vanı ters yüz ediverdim.

Erkut Aral
Turan Cadd. No: 27
Sakarya — Adapazarı

Bizim kızlar

Jo ile Sam harpten sonra ilk
defa bir meyhanede karşılaşır-
lar, sohbet bir ara evlenme işine
dökülür. Jo:
— Bizim memlekette kızları
daha konuşmağa başlarken eve-
riyorlar.

Sam, dudak bükerek.
— O da söz mü birader, dedi.
Bizde kızlar anasından kuca-
ğında bir de çocukla doğuyor.
Adres: İbrahim Arıkan
P. Assb. Üst. Çvs.
1. P. Tml. Tb. 1. Grb. K.S.K.
SİVAS

Pirin köpeği

Semtin Pir diye tanılan avcısı
Seter bozması meşhur köpeği
ile semt parkında gezerken, bir-
den köpeğinin fermaya geçtiği-
ni görüyor. Gözlerini köpeğinin
ferma istikametine çeviren Pir
bir adamın kendisine doğru gel-
diğini, köpeğin de fermasıyla
adamı takip ettiğini fark ediyor,
hemen adamı durdurarak sorar:
— Siz avcı mısınız?

Adam:
— Hayır ben hayvanları koru-
ma kurumunda üyeyim.
— Aileniz arasında hiç avcı
var mı?
— Hayır.
— Arkadaşlarınız arasında av-
cı var mı?
— Hayır.
— Allah Allah.. Adınız nedir?
— Hayır.
— Soy adınızı lütfen?
— Sülün!

Pir, derin bir nefes alır:
— Hay Allah razı olsun az kal-
dı çatlıyacaktım. Çünkü şimdiye
kadar köpeğim fermada hiç al-
datmamıştır da.

Seydi Vural
Kurtuluş İlkokulu Müdürü
Bayburt

Amerikanın sesi

Palavralarıyla meşhur Hacı to-
pal amca bir gün köy kahvesinde
atıyordu:
Yahu bir zamanlar, ovaya bir
kuyu kazdırayım da ahalinin tü-
tünlerini sulayayım dedim.
Beş yüz metreden fazla kazdır-

dım, hâlâ su çıkmadı e tuttum
bir o kadar daha kazdırdım.

Yine çıkmayınca bir mühen-
disle baktırmaya karar verdim.
Mühendisle beraber kuyunun
en dibine indik kulağımıza tu-
haf sesler gelmeğe başladı iyice
dinledik bir de ne işitsek ister-
siniz burası Amerikanın sesi de-
mez mi.

Meğer ağalar kuyuyu kaza, ka-
za Amerikaya inmemize birkaç
kazma vurumu yer kalmış.
Hemen inşaatı durdurup geri-
sin geri kuyuyu doldurdum.

Tuncay Alpar
Muğla Maliye Muhasebe
Memuru

Tilki avı

O sene kasaba ve civarında
çok az tilki vardı. Bu yüzden
tilki derisi fiatları alabildiğine
yükselmisti. Şöyle böyle elli,
yüz altın arasında değişiyordu.
Fakat derilerde kurşun yarısı
olmamak şartıyla. Bunun için
en iyi usul tüfekte kurşun yerine
çivi kullanmaktı bende öyle yap-
tım ve iyi cins galvanizli çivi
kullandım. Hiç unutmam böyle
bir av günü; vakit öğleden son-
raydı, ilderden son sürat bir til-
kinin bana doğru gelmekte oldu-
ğunu gördüm. Tüfeğimi doğrul-
tup bir güzel nişan aldım, tam,
karşımdaki ağacın önünden ge-
çerken ateş ettim. Benim çivi
ancak tilkinin kuyruğunu delip
ağaca saplamıştı. Fakat hayvan
o kadar hızlı gidiyordu ki, bir-
den derisinden sıyrılıp çıplak
olarak aynı hızla yoluna devam
ettiğini gördüm. O mevsim sat-
tığım en iyi deriydi bu, tam
yüzün altın ettiydi.

Bilgivar Coşar
Askeri kimyavei
KONYA

● Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası ●

SAHİBİ:

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap
Abone bedeli: Yıllığı 50, Altı ay-
lığı 25 lira. Yabancı memleket-
lere yıllık 100, altı aylığı 50 lira.
Uçakla gönderilecek abonelerden
uçak masrafı ayrıca alınır.

İDARE YERİ:

Divanyolu Klodfarer caddesi,
No. 8-10 Daire: 3. İstanbul
Telefon: 22 13 11

İLAN FIATI:

Kapak içi, santimi 20 lira,
iç sayfalar 30 liradır.

●
Bu gazete Basın ahlâk yasa-
sına uymayı taahhüt etmiştir.

●
Fiatı: 100 kuruştur.

**BASIN İLÂN KURUMU GENEL MÜDÜR-
LÜĞÜNÜN 12 / Ocak / 1965 tarihinden
itibaren yeni telefon numaraları:**

Santral : 27 66 00

» : 27 66 01

(Basın: 1038—32)

**İŞLERİNİZDE
EMNİYET SÜR'AT.**

● ÇEŞİTLİ PARA
İKRAMİYELERİ.
● ÖMÜR BOYUNCA
AYLIK GELİR.

**TÜRKİYE
VAKIFLAR BANKASI**
VERİR

(Basın: 22153—A—13390—33)

Milletler Gülüyor

Küçük şehir

HER sabah Mont-de-Marsan garının peronunda Fernand'la, Jules karşılaşır; ama biri kuzeye, biri güneye gittiği için birbirleriyle ancak trenlerine binerken, bağırarak konuşurlar.

— Merhaba Jules!
— Merhaba Fernand!
— Beni iyi duyuyor musun?
— Evet!
— Anlat bakalım!
— Evleniyorum!
— Evleniyor musun?
— Evet!
— Kiminle?
— Marie Cloquet ile...
— Marie Cloquet mi? dedin.

O şehrin bir numaralı şeyidir!
— Nesi, nesi?
— Bütün Pau şehri onu çok iyi tanır!

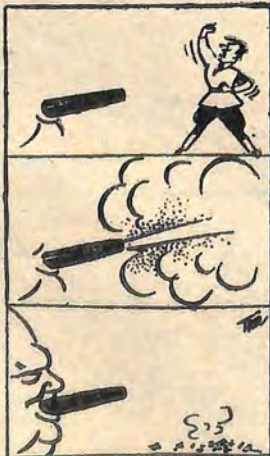
— Nasıl?
— Evet, herkes onu tanır.
Nihayet trenler hareket eder.
Birkaç gün sonra tekrar karşılaşır:

— Merhaba Jules!
— Merhaba Fernand!
— Beni duyuyor musun?
— Evet!
— Ne var, ne yok?
— Evlendim!
— Evlendin ha?
— Evet!
— Kiminle?
— Marie Cloquet ile tabii!...
— Ben sana onun, şehrin bir numaralı orospusu olduğunu söylememiş miydım?
— Bütün bunlar laftan ibaret!
— Ama, Pau şehri onu çok iyi bilir!

— Biliyorum Fernand! Pau'ya gittim. İnanmayacaksın ama, ufak bir şehir!...

Niye?

Hasta kadın doktora:
— Aman doktor midem çok ağrıyor..
— Peki soyunun..
— Niye?!.. Söylediklerime inanmıyor musunuz?!..

Harbin sonu!

— Çocuklar, rahat durmazsanız, dördüncü kattaki tvsteci abileri buraya çağırırım ha!..

Bir genç kız soruyor!

«Eve» dergisinde kadın okuyucularının sorularına cevap veren Alese Marodon'a bir genç kız şöyle bir mektup yazar:
«19 yaşındayım, geçen akşam eve gece saat üçte döndüm, anem bana bunun için yapmadığını bırakmadı. Allahaşkına söyleyin fena bir şey mi yaptım?»

Marodon şu karşılığı verir:

«Ben ne bileyim kızım, sen biraz hatırlamaya çalış!»

— Öyle bir bakıyor ki, balık yemekten vazgeçtim...

Ambalaj

Elli yaşında bir kadın, tanıdığı yaşlı bir adama içini döker:
— Ah, ne kadar üzgünüm bilemezsiniz. Kocam son günlerde artık benimle ilgilenmiyor. Dikkat nazarımı çekmek için uzun zamandır yapamadığım bir şeyi yapmak istiyorum: Yeni bir şapka sık bir elbise alacağım.. Ne dersiniz?..

Yaşlı adam, mânalı bir gülümseme ile cevap verir:

— Sayın madam, şunu bilin ki bir erkek bir şeye yüz çevirince ambalajla ilgilenmez artık..

Yazık

Senelerdir görüşmemiş iki arkadaş karşılaştılar:

— Ne var, ne yok? dedi birincisi.

— Evlendim.
— Oh! Çok iyi yapmışsın!
— Neresi iyi canım? Karım çok çirkin, üstelik huysuz da...
— Öyleyse yazık olmuş!
— Pek o kadar da değil! Karımın çok parası vardı. Bu sayede bir iş kurdum.

— Çok iyi yapmışsın!
— Ama parayı batırdım!
— Çok yazık olmuş azizim!
— Acınacak bir şey yok! Bir evle, arazi vardı geride! Ben de iyi cins hayvanlar alıp, besledim, gün geçtikçe kıymetleri artıyordu.

— İyi yapmışsın. Senin hesabına sevindim!

— Ortada sevinilecek bir şey yok! Öküzler hastalandı.

— Öyleyse çok yazık olmuş!

— Üzülecek bir şey yok! Neyse ki derilerini yüzdürmeği akıl ettim!

— İyi yapmışsın!

— Neresi iyi yahu? Yangın çıkınca evle beraber paralar da yandı!

— Yazık!

— Hiç de değil! Karım yanan evin içindeydi!...

Ne zekâ!..

Zengin bir Amerikalı oğlunun zekâsını uyandırmak maksadıyla onu tek başına, büyük bir adam gibi Avrupa seyahatine göndermişti.

Nihayet mahdum, seyahatten dönmüştü, babası zekâsının artıp artmadığını öğrenmek maksadıyla sordu:

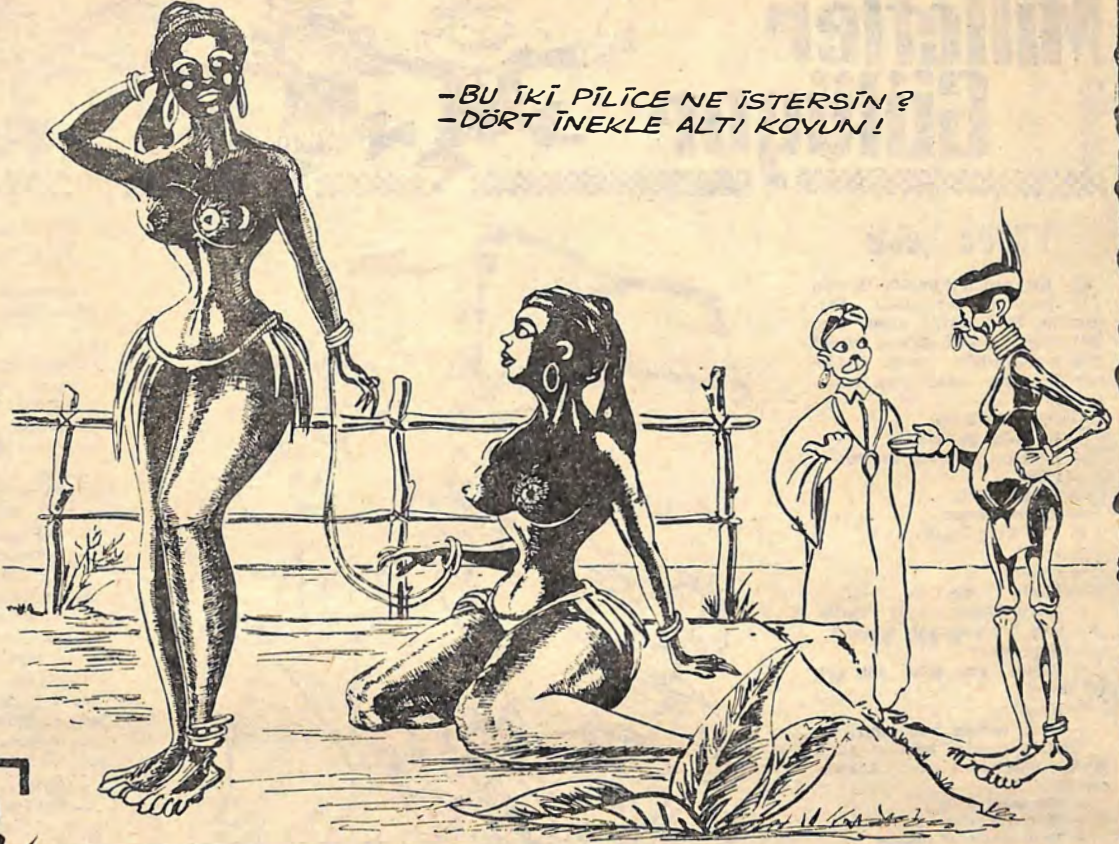
— Paris'i gördün, nasıl?..
— Eh, büyük..
— Londra?
— Muazzam..
— Ya Roma?
— Büyüktü..
— Venediği nasıl buldun, anlat..
— Onu göremedim, babacığım, hep sulara boğulmuştum..

Yazısız

Dünya

Karikatürleri

-BU İKİ PİLİCE NE İSTERSİN ?
-DÖRT İNEKLE ALTI KOYUN !

-PEKİ, OLUR,... AMA BURADA DEĞİL, EVDE !

-SUSSS... GECE YARISI KOM-
ŞULARDAN UTAN !

YAZISIZ

SANA'lı bir dilim.... ...sıhhat ve güç verir.

Çünkü SANA bol vitaminlidir.

Dikkatle seçilmiş en iyi nebatî yağlarla yapıldığından besleyici ve sıhhi'dir.

Gelişme çağında olan çocuklar SANA'yı seve seve yerler.

Bundan dolayı, SANA'lı nefis bir dilim, herkesin aradığı en iyi gıdadır.

Sana

Ağıza tat, vücuda sıhhat!

5651 H

(İlâncılık: 4928—35)

HERKES OKUYOR

AZİZ NESİN'in dört kitabı bir arada, bir cilt içinde yayımlandı.

1 — DAMDA DELİ VAR! 3 — BAY DÜDÜK
2 — GİDİ GİDİ 4 — AH BİZ EŞEKLER!

● Bu kitaptaki hikâyeler 20 yabancı dilde yayımlandı.

● Bu kitap bütün dünyada 258 bin nüsha satılmıştır.

● Bu ciltte 63 hikâye vardır.

384 Sayfa — 12,5 lira

Bütün kitapçılarda bulacaksınız. İsteme adresi:

Düşün Yayınevi — Cağaloğlu, Nuruosmaniye, Atasaray No. 206
İSTANBUL

(AK—36)

YAPI VE KREDİ BANKASI

20. yıl

Kültür ve Sanat Hizmetleri

Serisinden:

SERGİLER

7.

**Eski Türk Kumaşlarından
Örnekler
Sergisi**

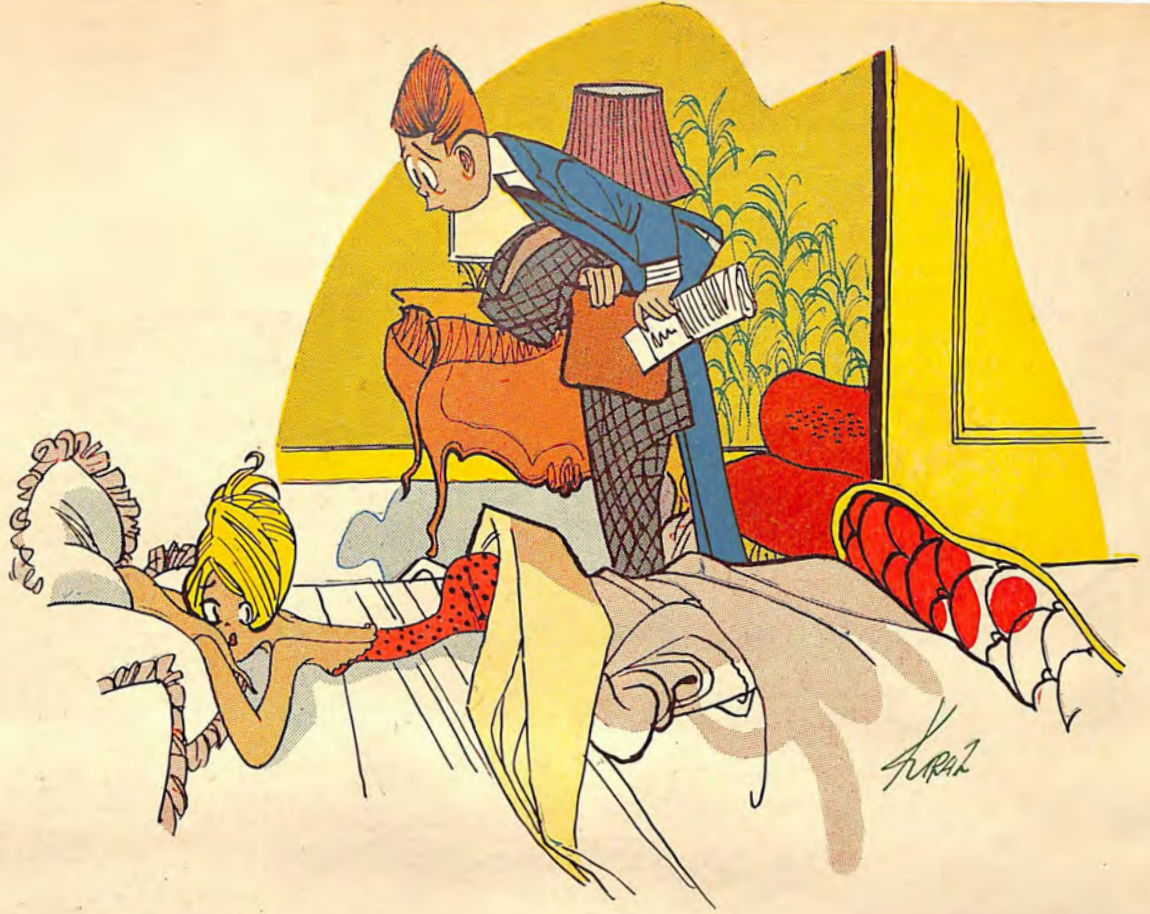
18 Şubat - 6 Mart

Yapı ve Kredi Bankasının Galatasaray'daki
yeni binasının sanat galerisinde

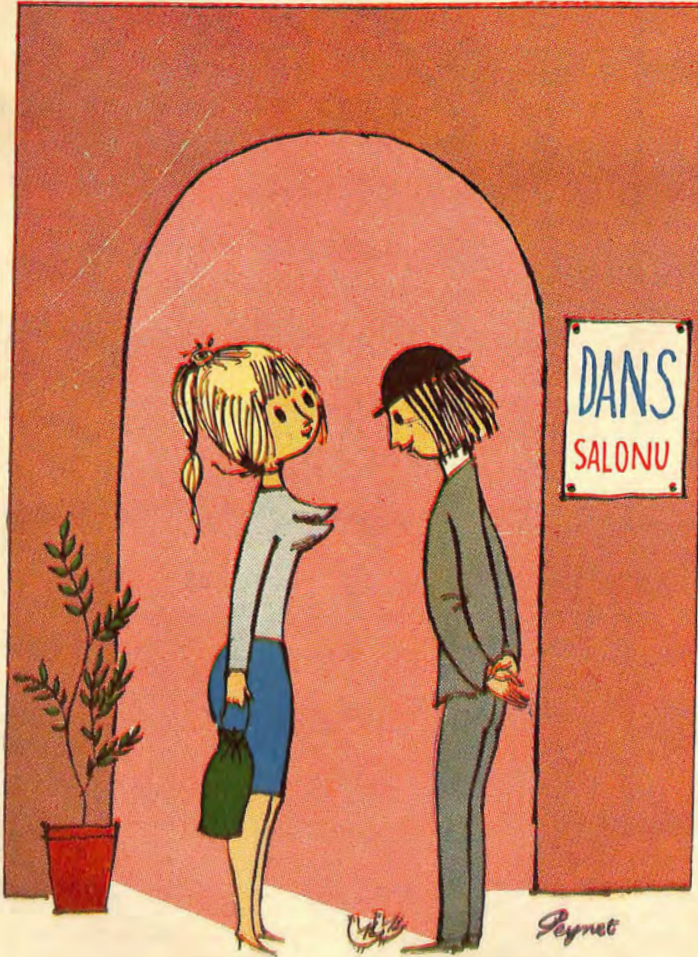
401

(Reklâmcılık: 551—37)

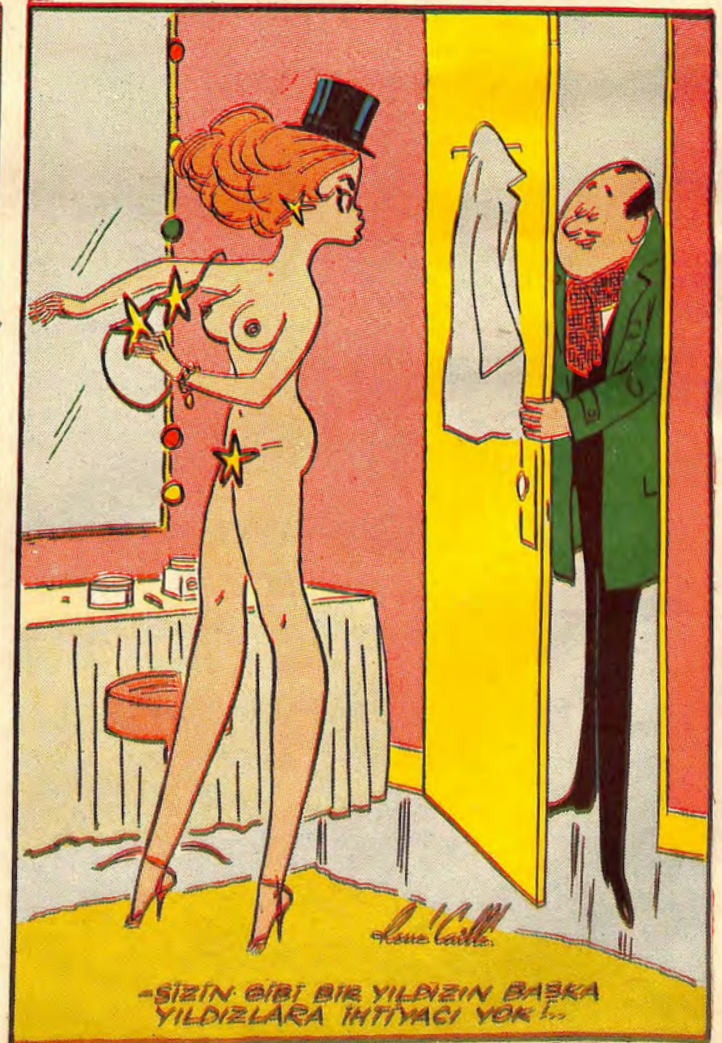
Akba

- ÇOK YORGUNUM KARICIĞIM, MÜSAADE EDERSEN
BUGÜN İŞİME GİDİP BİRAZ DİNLENEYİM !..

- SİZİNLE DANS ETMEYE KİMSE
CESARET EDEMEZ GÜZELİM!

- SİZİN GİBİ BİR YILDIZIN BAŞKA
YILDIZLARA İHTİYACI YOK !..